XXII. évfolyam 12. szám — Ára: 1 forint — 1966. március 24

Ludas Matyi

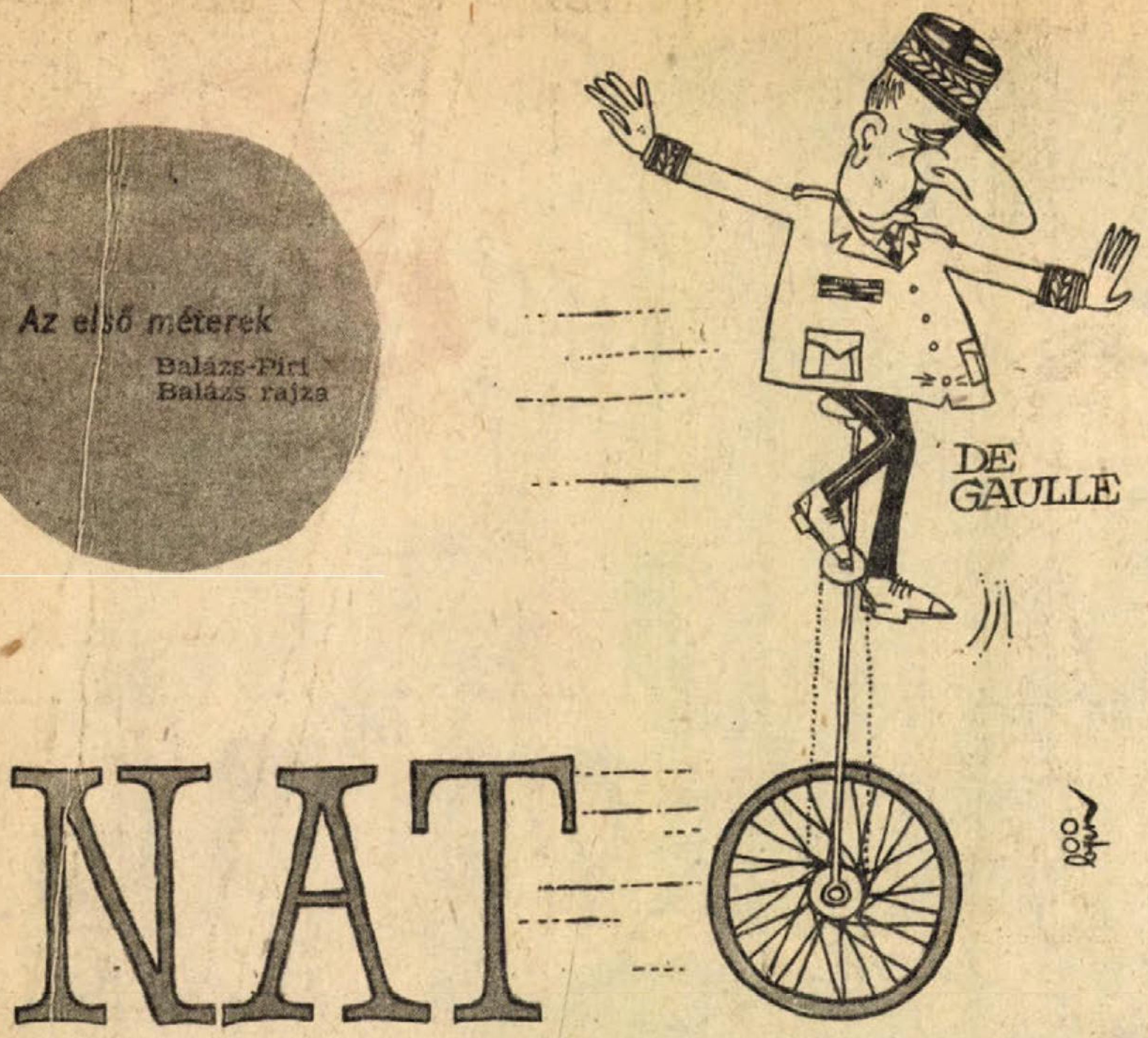

— Van valami nekem való?

Vasvári Anna rajza

Az első méterek

Balázs-Piri Balázs rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MINEK NEVEZZELEK?

Kedves kicsi Sanyibandi!

Ha jól értelmezem édesanyád levelét, s a hozzácsatolt hivatalos határozatot, a következőképp támadt életed első konfliktusa:

Édesanyád, amikor Kisdombegyházról a mentők a gyulai kórházba szállították, lelkére kötötte a szülésznőnek, hogy ha születésedkor a férfiúság jegyeit fedezi fel rajtad, Bíró András néven jegyeztessen fel az állampolgárok lajstromába.

Az első hibát – ez tagadhatatlan! – te követted el azzal, hogy csak ötnapos késéssel születtél meg, s közben a szülésznő elfelejtette az anyai kérelmet (az ő feje sem káptalan!), és Sándor néven jelentette jöttödet Gyula város anyakönyvi hivatalában.

Édesanyád is felületes volt, s első, nagy találkozásotok alkalmával a fejecskéd formáját, az orrocskád fitosságát, az állad gömbölyűségét gusztálgatta, ahelyett, hogy irataidat vizsgálgatta volna át tüzetesen. Akkor lepődött meg, amikor távozván a kórházból, Bíró Sándor névre szóló dokumentumokat csatoltak hozzád. Tiltakozott is azonmód, de megvigasztalták: apróbb tévedés csupán, amit könnyű helyreigazítani. S a kórház nemcsak vigasztaló szavakat adott, hanem hivatalos írást is, pecséttel és két aláírással, megvallván a tévedést.

Ám a Békés megyei Tanács VB Igazgatási Osztálya nem fogadta el kellő bizonyítékként az írást, mondván: nincs rajta a tévedést elkövető szülésznő aláírása. De még ha ott lenne is a hiányolt szignatúra, az sem lenne megnyugtató, mert a születés és az igazolás kelte között két hét telt el, s ennyi idő után a szülésznő már nem emlékezhet pontosan a dolgokra...

Ha azt írták volna, hogy már minden Andrásstátusuk betelt, de Sándorból még szabad kapacitásuk van – én kész lennék meghajolni a döntésük előtt. De így azt kell mondanom: ez érvnek túl kevés – merevségnek túl sok. Ez bizony, ha nem tévedek, bürokrácia. Megértem, hogy hangos oázással tiltakozol ellene!

Bandiságod kész híve:

Radványi Barna

TAVASZ A SÉTÁNYON

Nem a rügy, a madártrilla számít,
Nem is az újjáfestett padok,
De ez a dús és zörgő virágzás
S az őserdei alkonyatok.

Hol tegnap csak aszfalt kopársága
— Az utakon — nő már a szemét,
S az új lámpák szerelőket várnak,
Mindegyiknek kilőtték szemét.

Darázs Endre

Már itt is kezdik

– És milyen eredménnyel végezte a bölcsődét?

Halálos...

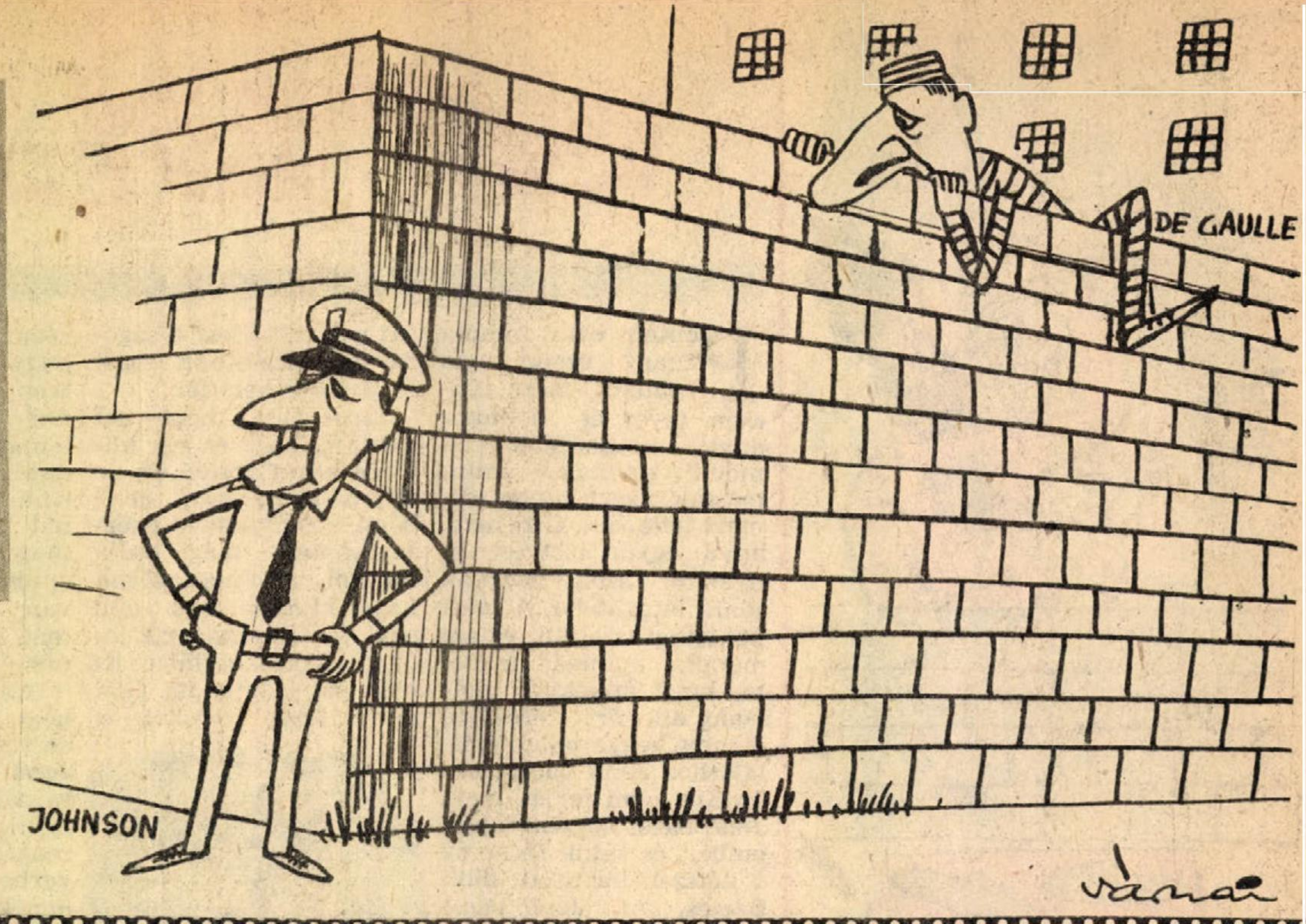
– Utálom a morbid vicceket!

A méréstechnika fejlődése

Szökési kísérlet a NATO-ból

Várnai György rajza

Mi a Lényeg?

Az irodában szerencsére együtt találtam azokat, akiktől az ügy gyakorlati elintézése függött. Mondom nekik, de jó, hogy mindnyájan itt vannak, rögtön segíthetnek a bajomon, térdig kopott már a lábam, az egyik üzletből ki, a másikba be, sehol sem kapni, kifogyott az az izé, ami a televízióban mindig kiég, és akkor a készülék nem működik, ez nem az én egyéni problémám, ajkamon ezrek panasza zeng, intézkedjenek sürgősen, ezt követeli az új gazdasági mechanizmus szelleme is.

— Hopp! — mondta az igazgató —, maga, mint egyszerű fogyasztó, a legjobbkor érkezett. Mi is ezt a kérdést boncolgatjuk. Szerintem az a kifejezés, hogy új gazdasági mechanizmus, nem pontos. Itt mi gazdasági reform végrehajtásán fáradozunk. Nem rúgjuk fel a régit, hanem a megváltozott követelmények, az új igények szerint átalakítjuk, módosítjuk, tovább fejlesztjük. Nagy difi!

— Ezen nem veszünk össze — bólintottam engedékenyen. — Legyen reform. A megváltozott követelmény, az új igény pedig az, hogy tessék sürgősen rengeteg olyan micsodát gyártani, ami mindig kiég. Képzeljék, az a kanadai jéghokis már emelte a botját, hogy fejbe vágja a másikat, amikor kraccs!, és máig sem tudjuk, hogy fejbe vágta-e?

— Nem helyes! — jelentette ki a főkönyvelő.

Vállat vontam.

— Helyes, nem helyes, ez már ilyen játék. Azért van sisak a kobakjukon.

— A kifejezés nem helyes. Sem az, hogy új gazdasági mechanizmus, sem az, hogy gazdasági reform. Az erőfeszítéseink lényegét leginkább ez a fogalmazás tükrözi: új gazdasági modell! Ebből kitűnik ugyanis,

hogy a menet közben mutatkozó gyakorlati tapasztalatok rugalmas felhasználásával még eszközölhetünk változtatásokat azon a mintán, azon a modellen, amelyet ki akarunk alakítani.

— Ha modellnek hívjuk — érdeklődtem izgatottan —, azért ugye az belefér, hogy hamar legyártsák azokat a bigyókat?

A kérdésemre a főmérnök felelt.

— A megoldás nem ilyen egyszerű. Szerény véleményem szerint elvileg az igazgató kartársnak van igaza, gazdasági reformról kellene beszélnünk, de a reform szónak valahogy nem jó a csengése, engem legalábbis a II. Internacionálé pártjainak megalkuvására emlékeztet a történelem egy bizonyos szakaszában. Ezért a gazdasági reform helyett azt a terminust javasolnám, hogy új gazdasági struktúra. Vagy organizáció. Mindkettő érzékelteti, hogy nem a termelőeszközök tulajdonviszonyaiban, nem a tervszerű központi irányításban lesz változás, hanem a szerkezetben és a struktúra elvi koefficienseiben.

— Hurrá! — kiáltottam egy emberként. — Éljen a struktúra és minden, amit még mondani tetszett. És ez az egész azonnal álljon rá a televíziós mütyüröknek a termelésére! Az első az enyém, én jöttem először!

— Szó sem lehet róla! — tiltakozott a technológus. — Ragaszkodom az eredeti elnevezéshez, az új gazdasági mechanizmushoz! Ez már bele van plántálva a köztudatba, és emellett tökéletesen fedi a lényeget. Tudniillik...

Csendben távoztam, haza mentem, kihívtam a szerelőt, természetesen ő is azt mondta, hogy az a micsoda kifogyott, neki véletlenül van egy, saját tulajdona, számlát nem adhat róla, ha akarom, száz forintért beszereli.

Akartam.

Kürti András

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS ÜGY

1

Van az autoszifonok fejében egy kis gyűrű alakú tömítőgumi, amelynek értéke csupán néhány fillér, de sehol sem lehet kapni. A Lenin körúti autoszifon-szaküzletben közlik az érdeklődőkkel, hogy a Fővárosi Vegyesipari Javító V. József körúti részlegében készségesen beszerelnek egy ilyen gumit a készülékbe. Valóban, a megjelölt helyen, félórás sorállás után, kétperces munkával, potom öt forintért meg is oldják a problémát.

Mennyi fölösleges utazástól, időpocsékolástól, többletkiadástól mentenének meg bennünket, ha ezt a filléres portékát a háztartási és illatszerboltokban megvásárolhatnánk, s házilag beszerelhetnénk! Úgy, mint azelőtt...

Egy szifontulajdonos

2

Pusztai iskolánkban két tanulócsoport van, az I—IV. és az V—VIII. osztályokból összevonva. Régi vágyunk, hogy a felsőtagozatosok bejárhassanak a kislődi általános iskolába tanulni, de nincs autóbuszjáratunk. Igaz, régebben nem volt kövesútunk, de egy esztendő óta már van. A MÁVAUT továbbra is húzódozik a buszjárat megindításától, nem tartja megfelelőnek az utat, pedig ennél rosszabb utakon is (például Bakonygyepes és Noszlop között) járnak autóbuszok! Nagyon szeretnénk, ha a MÁVAUT megértené, milyen fontos lenne a mi gyerekeink számára, hogy jobban felszerelt iskolában, kulturáltabb körülmények között végezhessék tanulmányaikat!

Tizenhét szülő
Magyarpolány–Borsodpuszta

Igazi férfi holtig tanul

– Amíg nem tűztem fel kontyba a hajamat, mindennap elázott.

Albérlet

– Tessék nézni, beázott a szoba!
– Igen? Folyóvízzel drágább!

Segíteni Jenő bácsin!

(LACIKA MONOLÓGJA)

Péntek este mindig nagy csend van nálunk, mert nincsen tévé, és ilyenkor anyu mindenfélét elmond apunak, amire máskor azért nincs idő, mert tévé van. Gizi néni, anyu egyik testvére is ilyenkor szok hozzánk jönni látogatóba. A múlt pénteken is eljött, és azt mondta apunak, hallotta, hogy apuéknál műszaki ellenőrt keresnek, és apu vegye oda a vállalathoz Jenő bácsit, azaz Gizi néni férjét, mert Jenő bácsi nagyon ügyes ember, és rájuk férne az a kétszáz forinttal több fizetés, amit Jenő bácsi apuéknál kapna.

Anyu ennek nagyon örült, és azt mondta, hogy ez jó lenne, apunak csak egy szavába kerül és akkor Jenő bácsi máris műszaki ellenőr lenne apu vállalatánál, és jól jönne Gizi néniéknek az a kétszáz forint.

Apu nagyon odafigyelt Gizi nénire is meg anyura is, egy kicsit hallgatott, aztán azt mondta, ő elhiszi, hogy jól jönne Gizi néniéknek a kétszáz forint, de Jenő bácsi anyagkönyvelő, és nem ért a műszaki ellenőrzéshez, mert ahhoz szakértelem kell, és ez nincs Jenő bácsinak, és miért csinálna olyan munkát, amihez nem ért, de különben sem veheti a saját rokonát, azaz a sógorát a vállalathoz, mert az összeférhetetlen.

Erre Gizi néni azt mondta, hogy ez egy különös nézet aputól, és ne féljen apu, mert Jenő bácsi a műszaki ellenőrzést hamar meg tudja tanulni, az nem olyan nagy kunszt, csak apu egy kis jóindulattal legyen Jenő bácsihoz. És még azt is mondta Gizi néni, hogy máshol is

vannak olyan emberek, akik nem értik azt, amit csinálnak, de mégis csinálják.

Sajnos, éppen az a baj, hogy ilyesmi sok helyen előfordul, mondta apu, de neki ez rossz példa, amit nem akar utánozni, és értse meg a Gizi néni, hogy ha Jenő bácsi véletlenül jó műszaki ember lenne, aki érti a szakmát, még akkor sem venné oda a vállalathoz, mert rokont nem vesz oda, és kész.

Amikor Gizi néni elment, anyu megint elkezdte apunak magyarázni, gondoljon arra, hogy Jenő bácsiék milyen nehezen boldogulnak, és milyen sok pénz lenne nekik minden hónapban az a kétszáz forint, amennyivel apuéknál többet keresne. És még azt is mondta, hogy apunak nagyon jó szíve van, és nem tagadhatja meg ezt a segítséget Gizi néniéktől.

Apu erre azt mondta, hogy jól van, ő nagyon szereti Gizi nénit is, meg Jenő bácsit is, és nagyon sajnálja, hogy nem telik nekik mindenre. De ez magánügy, amit nem keverhet össze a vállalati ügyekkel, és ő nem csinál olyat, hogy maga köré gyűjtse a vállalatnál a rokonait, és az állammal fizettessen nekik, és nem csinál klikket a rokonokból, mert arról mindenki beszélne, és rossz néven vennék még a minisztériumban is. De hogy anyu lássa, hogy ő mennyire szereti Gizi néniéket, szívesen ad a mi pénzünkből havonta kétszáz forintot Jenő bácsiéknak.

Micsoda?! — kiabálta erre idegesen anyu. — Hogy jövünk mi ahhoz, hogy kétszáz forintot adjunk a saját pénzünkből? Forduljon fel az az élhetetlen, ha még azzal a vacak kétszáz forinttal sem tud többet keresni...

Földes György

Színházi esemény

A veszprémi színház bemutatta Madách Imre „Mózes" című drámáját.

Evolúció

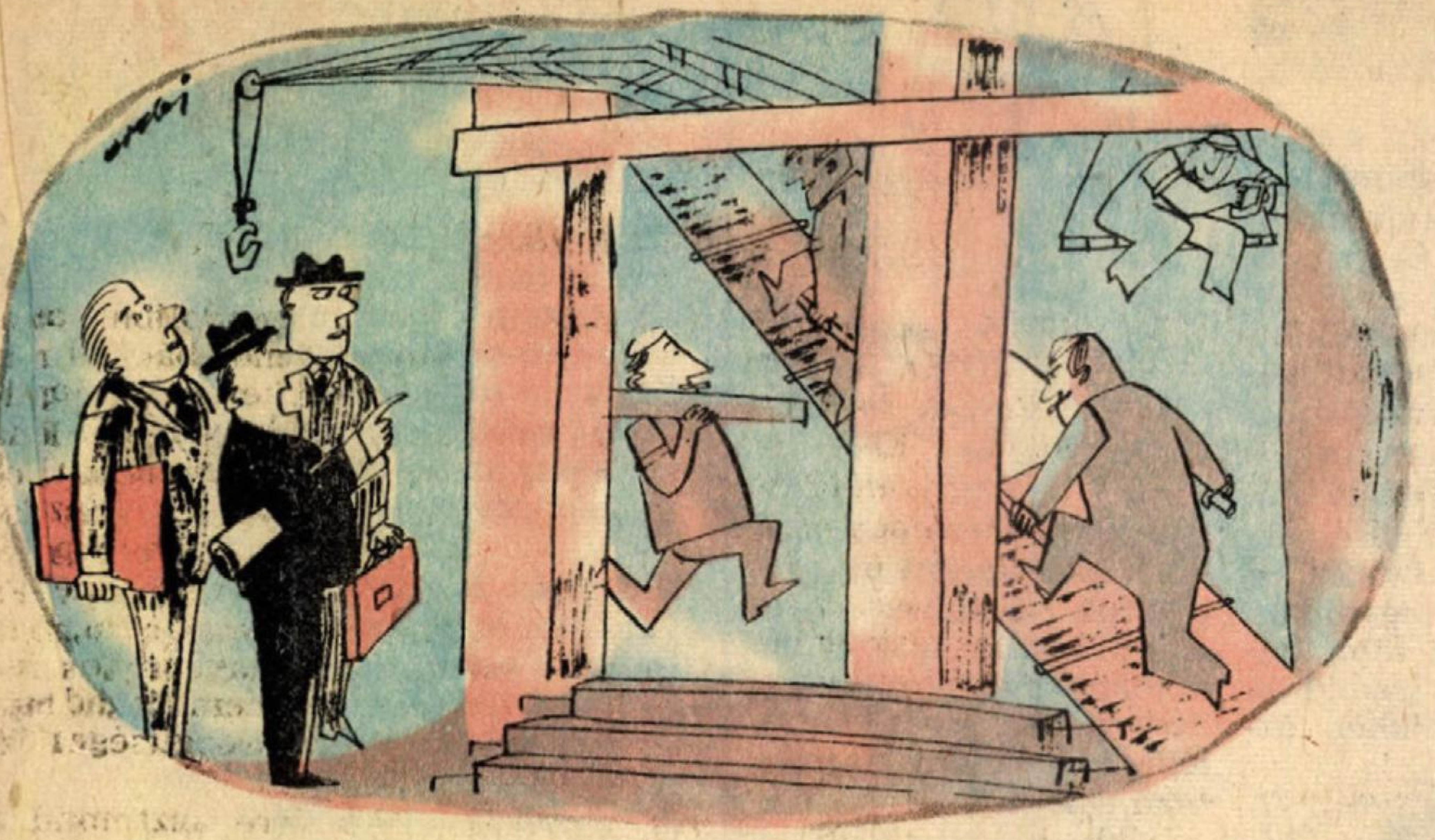
„A trolibusz mint közlekedési eszköz teljesen elavult."

(Újsághír)

– Látod, komám, mindnyájan ide jutunk...

Távlati tervezés

– Itt fog ősszel lehullani a vakolat...

Elégtétel
Pesthy István rajza

– Ide hallgass, Riska! Amit múltkor dühömben mondtam neked, felejtsd el!...

IDEGENFORGALMI PLAKÁTOK

Pesti tudósítónktól

Mivel minden héten olvasni lehet a lapokban száz éven felüli nőkről és férfiakról, akik elmondják a hosszú élet titkát, magam is felkerestem a 120 éves Rabonyai Mihály bácsit, és megkérdeztem tőle, hogyan lehet ilyen sokáig élni.

– Csak egyre kell vigyázni! – bólogatott bölcsen az öreg. – Nem szabad meghalni.

*

A „Műszaki Élet" tette szóvá, de bárki megnézheti, hogy a Technika Házában a következő tábla látható:

Elnézést kérünk a Technika Háza látogatóitól a felvonók állapota miatt.
Új felvonóink állandó meghibásodásáért a gyártó üzemek vezetői és dolgozói felelősek.
Közp. Titkárság.

Úgy látszik, az élet a legjobb humorista. Komolyra fordítva a dolgot, éppen a szóban forgó házban illene tudni, hogy maga a technika felelős az ilyen és efféle bosszúságokért. Mert amíg az emberi géniusz nem találta fel a liftet, nem volt, ami meghibásodjék.

*

A természet újjáéledésével együtt rövidesen a szúnyogok is újjáélednek. Hogyan védekezett eddig az ember a szúnyogok ellen? Meneküléssel, csapkodással, kenőccsel és káromkodással. Most egy honolului professzor felfedezte, hogy a szúnyogok pánikszerűen eliszkolnak az ultrahang elől. Tranzisztoros ultrahangforrás segítségével tehát elijesztjük a szúnyogokat. Persze, csak átmenetileg, mert rövidesen kitermelődik egy ultrahangálló szúnyogfajta.

f. l.

FELNŐTTLÉLEKTAN

Munkatársunk felkereste Kiss Sanyikát, az Országos Felnőttlélektani Intézet igazgatóját, hogy néhány kérdést tegyen fel neki az intézet munkásságáról. Az igazgató különben hatodik születésnapja alkalmából magas óvodai kitüntetésben részesült.

Munkatársunk első kérdése ez volt:

— Mivel foglalkozik az intézet?

— Felnőttlélektannal —

válaszolta az igazgató. — Baj van a felnőttekkel. Sajnos, ez manapság világjelenség. Szaporodnak a felnőtt-bűncselekmények, s bizonyos eldurvulási folyamat figyelhető meg a felnőttek magatartásában. Elég csak kimenni az utcára, s már tapasztaljuk, hogy milyen tiszteletlenül, hányaveti módon viselkednek a felnőttek, türelmetlenek, ingerültek, cinikusak, gorombák, s olyan szavakat használnak, hogy a legviharedzettebb gyerekek is elpirulnak.

— Miből gondolja, igazgató úr, hogy ez világjelenség? — tette fel a következő kérdést munkatársunk.

— Az intézetnek — mondotta az igazgató — az egész világra kiterjedő hálózata van, s mindenhonnan kapunk jelentéseket a felnőttek viselt dolgairól, Hogy csak néhány példát említsek, vásott indonéziai felnőttek államcsínyeket követnek el, s Afrikában is az egyik államcsíny a másikat éri. Texasi felnőttek háborút viselnek, rhodesiai felnőttek kikiáltották az egyoldalú függetlenséget, több helyen felnőtt rendőrök felnőtt tüntetőkkel ütköztek össze. Máshonnan pedig olyan hírek érkeztek, hogy züllött felnőttek zsebtolvajlást, betörést, útonállást, rablógyilkosságot, sikkasztást, zsarolást, pénzhamisítást és helyenként bandákba verődve sok más, eléggé el nem ítélhető rosszaságot követtek el.

— Mi lehet ennek az oka? — hangzott munkatársunk következő kérdése.

— Ez rendkívül nehéz lélektani kérdés — sóhajtott az igazgató. — A legtöbb azt állítja, hogy örömtelen felnőttkora van, s amikor például két felnőtt egymás torkának ugrik, mindketten nélkülözik a szeretetet, az emberi szót. Sok felnőtt azzal védekezik, hogy ideges, sok a frontátvonulás, a bosszúság, a

fúrás, a levonás és a kérdőív. Mindezek a magyarázatok azonban nem elégítik ki az intézet tudományos dolgozóit. Sajnos, nehéz a felnőttek lelkébe belátni, mert nem őszinték.

— Tesz-e lépéseket az intézet a felnőttek megjavítása érdekében?

— Természetesen! — válaszolt az igazgató. — A gyógyszeres kezelésen és a szakadatlan felvilágosítási munkán kívül igyekszünk erélyes elvonó kúrával segíteni rajtuk.

— Miféle elvonó kúrával?

— Megkíséreljük betölteni szabad idejüket. Ha ugyanis állandóan foglalkoztatjuk, gyötörjük, lekötjük őket, súlyos gondokat okozunk nekik, megoldhatatlan problémákat állítunk eléjük magatartásunkkal, akkor remélhető, hogy sikerül elvonnunk a figyelmüket a különféle haszontalanságokról, s ha kellőképpen kikészítjük őket idegileg, akkor sem kedvük, sem erejük nem lesz a rosszalkodáshoz — fejezte be nyilatkozatát Kiss Sanyika, az Országos Felnőttlélektani Intézet igazgatója.

Feleki László

AZ HÁROM LOVAGOK HISTÓRIÁJA

— KÖZÉPKORI VETÉLKEDŐ —

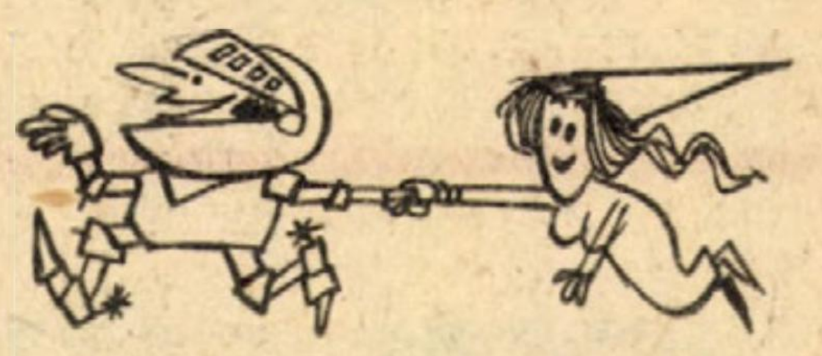
Három hősi lovagokról
Szól az ének régi lanton,
Kik szerettek hárman egyet,
Hároman egy szép leányt.
Régimódi tán e téma,
Máma volna egész másképp:
Egy leány szeret ma hármat,
Tudnék példát, jaj de hányt.

Ács, Arács és Zács valának
Eme hősi lovagocskák,
Daliásak mind a hárman
S mind imádták a leányt.
Ám ez baj még nem lehetne,
Ennél nagyobb baj talán, hogy
A leány is mind a hármat
Kedvelgette egyaránt.

– Döntsön a sors! – mondta Ács, mert
Megsokallta már a játszmát –
Gyűljünk össze kockát vetni:
Kié legyen Maddaléna.
Este hétre mind a hárman
Ott leszünk a kafanában,
Legyen végre tanúk előtt
befejezve ez a téma.

S lőn, ahogyan eltökélték:
Hétre megjött Ács, majd Zács is,
Ámde múltak fertályórák,
Arács meg csak egyre késett.
– Tovább egy percig se' várunk,
Mért nem volt itt pontosabban;
Büntetése az legyen, hogy
Ketten vetünk elsőséget!

Úgy is történt. És a kocka
Kedvezett az Ács nevűnek,
Aki persze büszke mellel
Pattant lóra, udvarolni.
. . . Hajahajh, de bár a szélvész
Volt a patkó vágtatása,
Előbb ért az Arács oda,
Aki nem ment sorsot húzni.

Simon Zoltán

Számadó juhász

MINDENFÉLE

Az irodalomban fontos az anyanyelvtudás.

*

Milyen gazdagon árnyalt a magyar nyelv! Az „ideges" jelzőre például egy egész sereg azonos értelmű kifejezésünk van: undok, kiállhatatlan, összeférhetetlen, önző, utálatos, kellemetlen, tapintatlan, rossz modorú.

*

Rágalmazni csak értelmesen lehet.

*

Gyáva ember is talál magának legyőzhető ellenfelet.

*

Verekedni is lehet udvariasan.

F. L.

LONDONI TÁRGYALÁSAIM

Vállalatunkról nem lehet azt mondani, hogy ott bárki a haladás kerékkötője lenne. Amikor hírül ment, hogy külföldi példák nyomán nálunk is bevezetik a tanulás legmodernebb formáját, a nyelvek alvás közben történő elsajátítását, tömegesen jelentkeztünk a tanfolyamra. Én az angol nyelvet választottam, és olyan sikerrel tettem le vizsgámat, hogy nyomban kiküldtek Londonba, fontos üzleti ügyben.

Viszontagságaim a londoni repülőtéren kezdődtek. Amikor a vámos megérdeklődte tőlem, hogy van-e valami elvámolni valóm, egyetlen angol szó sem jutott az eszembe. Így lett világossá előttem, hogy én csak alvás közben beszélem az angol nyelvet, ha ébren vagyok, egy szót se tudok.

Este moziba mentem, s mert pompásan végigaludtam a filmet, rengeteget kacagtam a fordulatos cselekményen és a pergő dialógusokon. Utána azonban – amikor ébren hazaigyekeztem – úgy irányítottak a szállómba a járókelők, mint ahogy egy nagyvárosba tévedt süketnéma vadembert szokás útbaigazítani.

A fent elmondottakból világosan következik, hogy a másnapi tárgyalásom kínos kudarcba fulladt. Vállalatom tudniillik már előre jelezte volt egy levélben azt, hogy a legkitűnőbb nyelvtudású munkatársát küldte el hozzájuk személyemben, így – az angoloknál szokatlan módon –, hangosan csodálkoztak némaságomon. Végül kétségbeesett ötletem támadt. Lerajzoltam nekik egy papírra, jöjjenek el a szállodai szobámba. Mielőtt megérkeztek, altatót vettem be, és percek múltán már mélyen aludtam az ágyamon.

– Jöjjenek csak, uraim! – invitáltam őket beljebb folyékony angolsággal, miközben az igazak álmát aludtam. – Ne zavarja önöket, hogy tárgyalás közben alszom, ha horkolnék, ütögessék meg a vállamat!

Egy kicsit csodálkoztak ugyan, de az üzlet: üzlet, s ezért azonnal a tárgyra tértek. Sorra vettük a megtárgyalni való pontokat, s szenvedélyes viták során – miközben nem győztek ámulni szabatos angol nyelvtudásomon –, rövid néhány óra alatt mindenben megegyeztünk. A szerződés aláírásához természetesen fel kellett ébreszteniük, de írni ébren is tudok, s ment minden, mint a karikacsapás. Ébren angolul nem tudván köszönni, csókot intettem feléjük, amit ők hasonló módon viszonoztak.

Távozásuk után ismét elaludtam, hogy elolvassam az angol nyelvű megállapodást. Teljes mértékben meg voltam elégedve, s azzal a meggyőződéssel ébredtem fel, hogy álmomban sem kívánhatnék különbet.

Tardos Péter

KÜLÜGYI ÓRA

VIETNAMI LECKE

– Irtó csökönyös, mindennap megkapja a leckét, de nem tanul.

GHANAI TORNAÓRA

– Most pedig elindulunk, hátrafelé . . .

POLITECHNIKA

– A Charles már megint belepiszkált!

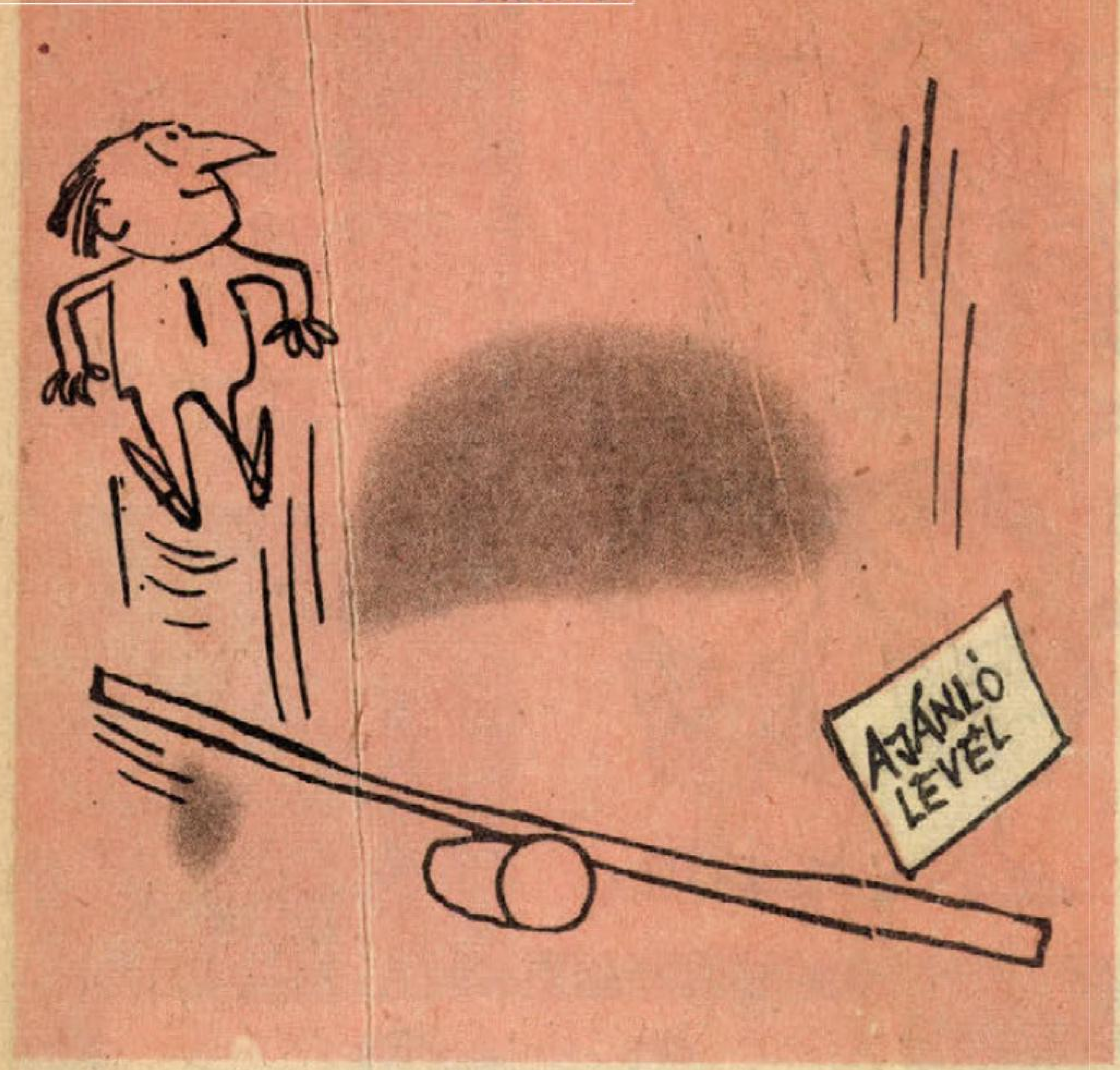
Fülöp György rajzai

CASSIUS CLAY DÉL-VIETNAMBAN?

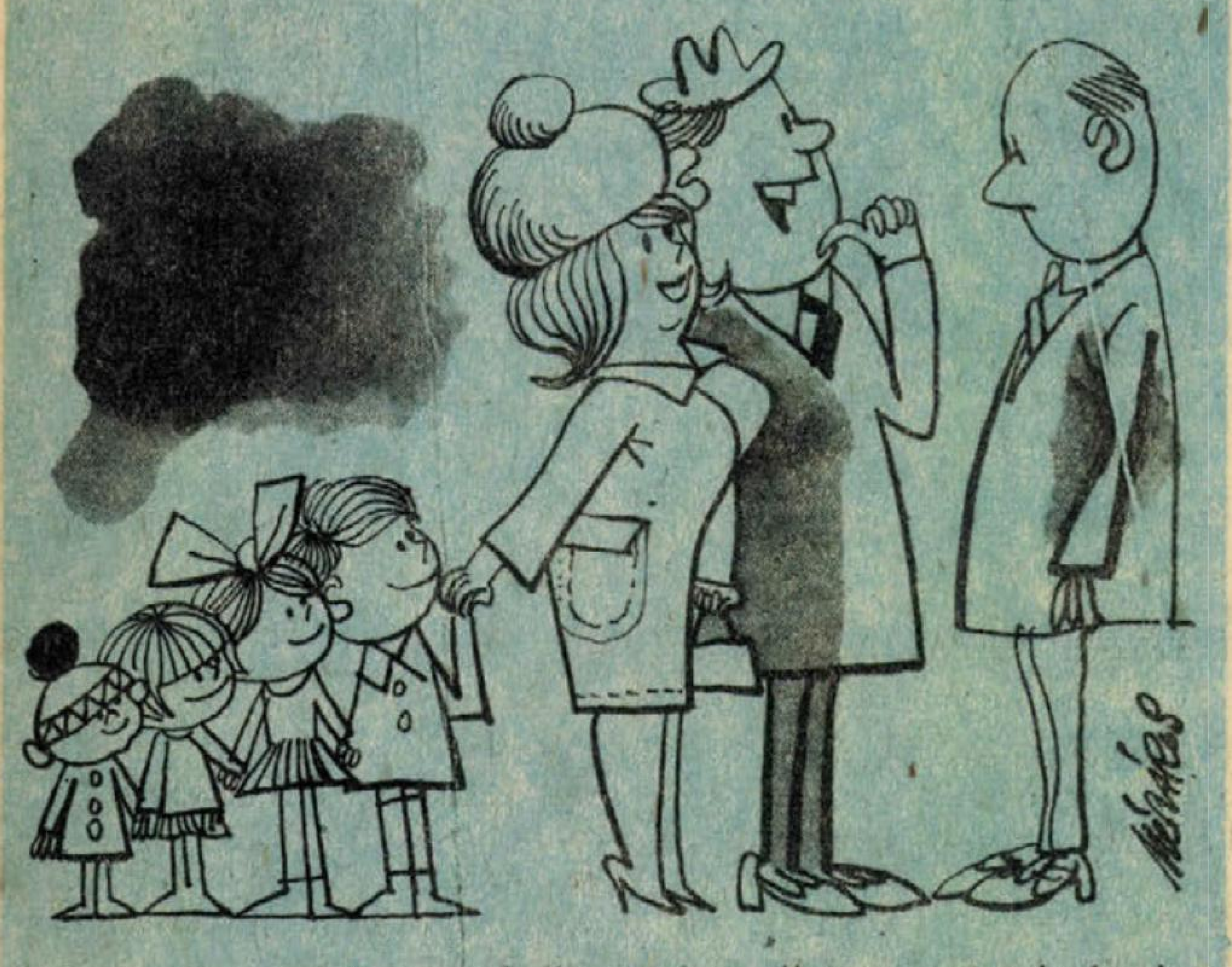
A hivatásos nehézsúlyú ökölvívó bajnok, Mr. Cassius Clay, mégis kénytelen bevonulni, holott a legutóbbi sorozáson értelmi képességei messze az alsó határ alatt maradtak, s emiatt nem vették be a hadseregbe. Mivel újabban leszállították az értelmességi igényeket az amerikai hadseregben, sor kerül Clay bevonulására is. Sonji asszony, a bajnok felesége, kijelentette, hogy nagyon örülne, ha Cassius bevonulna, s rövidesen Dél-Vietnamban harcolna.

Spártai feleség! Tavaly váltak el.

Karrier

Döntöttek

– Ezekért legalább nem kellett sorban állni az autószalonban!

Félig cáfolt SZÍNDARAB

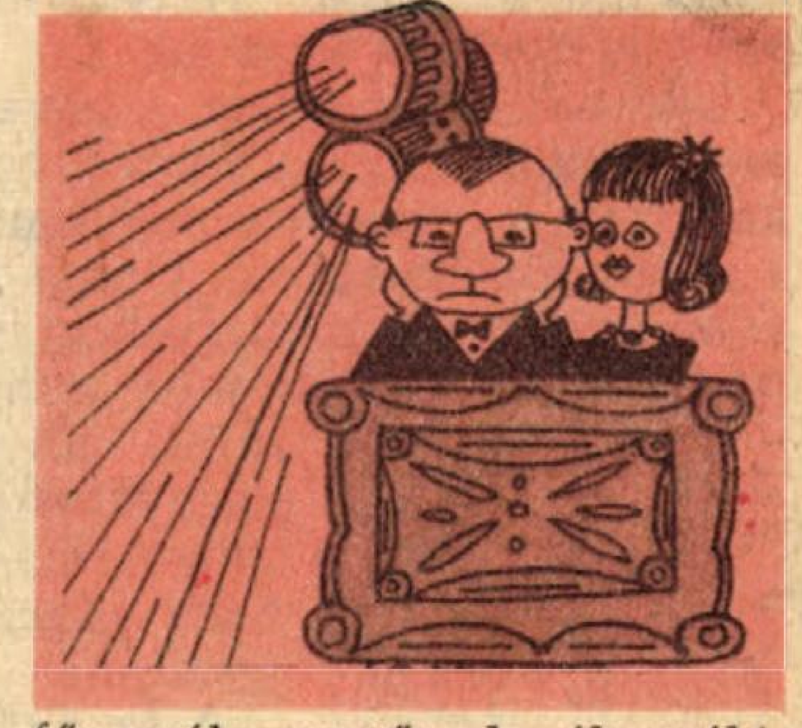
Ingyenjegyet kaptam a színházba. Kettő darabot. Erkély oldalpáholy jobb egyes. Nagyon jó hely volt. Balomon egy karcsú feleség, jobbomon két molett reflektor. Kérdem nejemet, hogy jól lát-e? Kitűnően, mondja, hát én? Én is, feltéve, hogy a színpad bal oldalán történnek a dolgok, mert a jobb oldalon semmit nem látok. No, hiszen elég az is, lángelmém a félből könnyen következtet majd az egészre.

Az első felvonásban egy fiú szerelmet vallott – a levegőnek. Forrón vallott a jó fiú, ez a skizofréniás legény, a szerelme ugyanis nem volt jelen. Én legalábbis azt hittem, hogy nincs ott senki, de valaki mégis volt, mert egyszer csak kinyúlt egy negyvennégyes vaskos férficipő, és ülepen billentette a fiatalurat. (A férj volt, mint megtudtam.)

A második felvonásban az asszonyt pillantottam meg, egy vadidegen kefebajuszú illetővel csókolózott. Micsoda erkölcsök... – súgtam a feleségemnek –, ki ez a jöttment? Kiderült, hogy a férj, de nekem még nem volt hozzá szerencsém, az első felvonásban mindig a jobb oldalon éltek házaséletet...

A továbbiak a következőképpen folytak le a szemem előtt. (Zárójelben a nejem kiegészítései.)

A kefebajuszt rehabilitálták (állítólag a jobb sarokban lecsukták). A háború befejeződött (a jobb oldalon kitört). A kurafi hazajött hadifogságból (a jobb oldalon beleesett). A naiva szeplőtelen fogantatással gyermeket hozott a világra (a jobb sarokban volt egy heverő, amit nem láttam). Elállt az eső (a jobb oldalon eleredt). A kefebajszos visszafogadta a lányát (a jobb sarokban kitagadta). A nagymamát élve koporsóba fektették (a jobb oldalon végelgyengülésben elhunyt), a fiatalembert minden ok nélkül bedugták egy elmegyógyintézetbe (a jobb oldalon leharapta vetélytársai orrát), egy kopasz férfi kitüntetést kapott (a jobb oldalon disszidált), valakit kineveztek főosztályvezetőnek (a jobb oldalon mint

főosztályvezetőt leváltották). Mire megjött a tél (a jobb oldalon elmúlt az ősz), és felkelt a nap (a jobb oldalon lement), a fiatalok véglegesen egymáséi lettek (ideiglenesen a jobb oldalon), és boldogan éltek (míg a jobb oldalon meg nem haltak).

Ezt láttam az oldalpáholy bal egyből.

Milyen volt a darab? Cselekménye feszült (a jobb oldalon unalmas), mondanivalója magvas (a jobb oldalon zagyva), jellemábrázolása elmélyült (a jobb oldalon híg).

Úgy látszik, szerencsém volt, én ültem a jobbik helyen.

(novo)

A történelem megismétlődik

Baráť József rajzai

– Velőscsontot pedig nem adhatok hozzá!

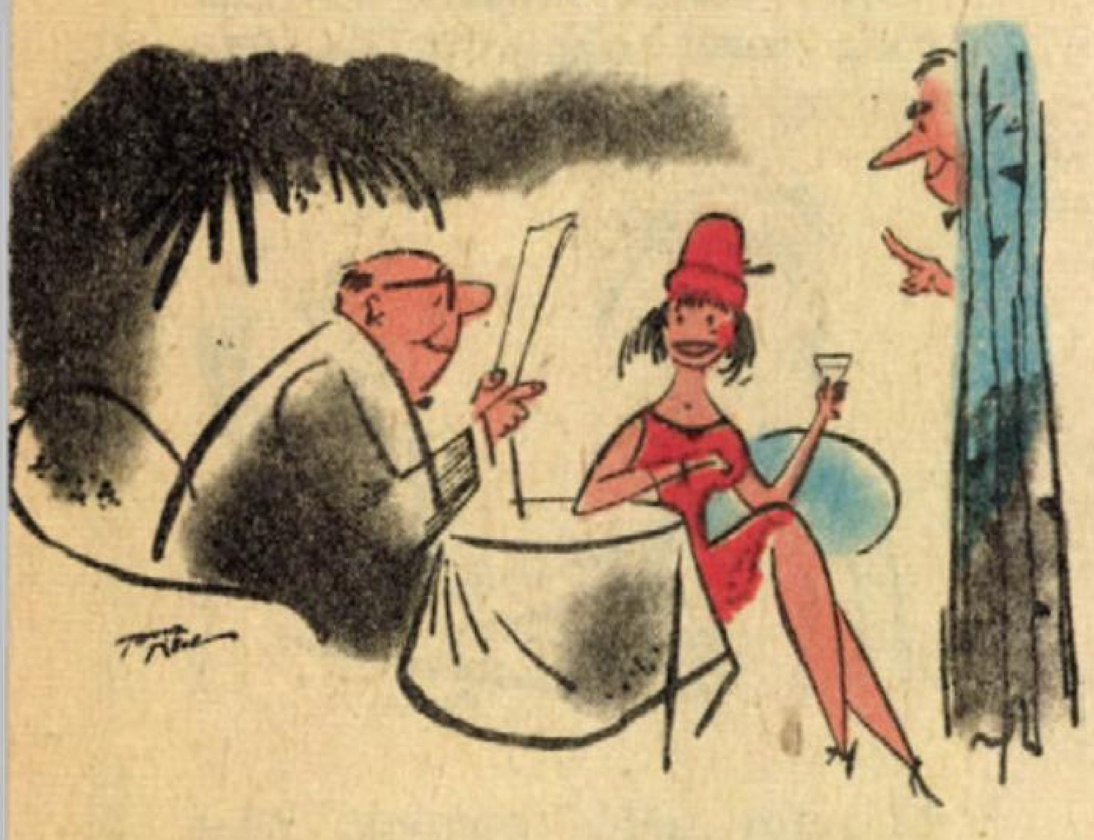
– De uram, ez tönkrement!
– Ja kérem, ha röpködni tetszett vele!...

Nincs kibúvó

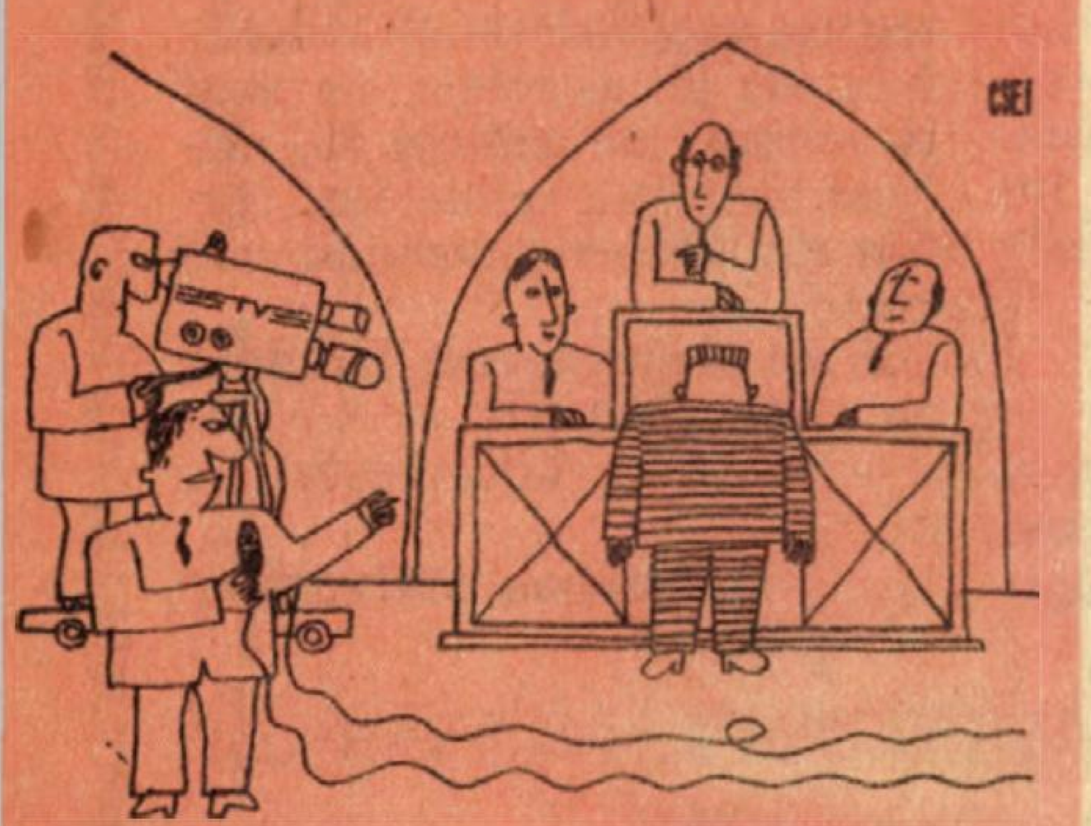
– Kár minden trükkért, akkor most gyalog megyünk a mamához! . . .

Gondos főnök

– A kisasszonynak már csak egy kis konyakot hozzon, később még diktálni akarok neki.

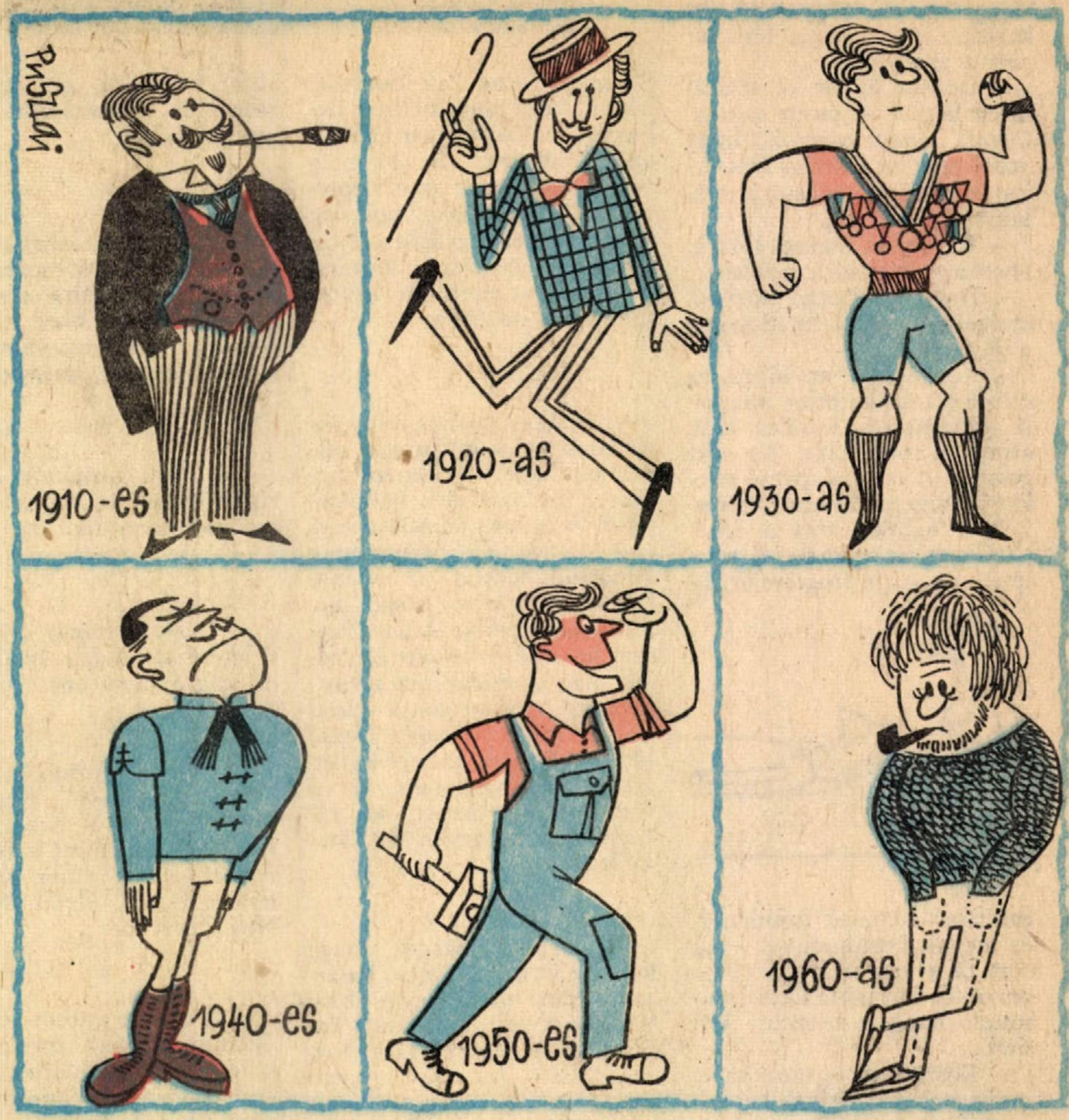
Divatos stílusban

– . . . a ruha csíkos, egyenes szabással, kis sapkával . . .

Férfi-ideálok

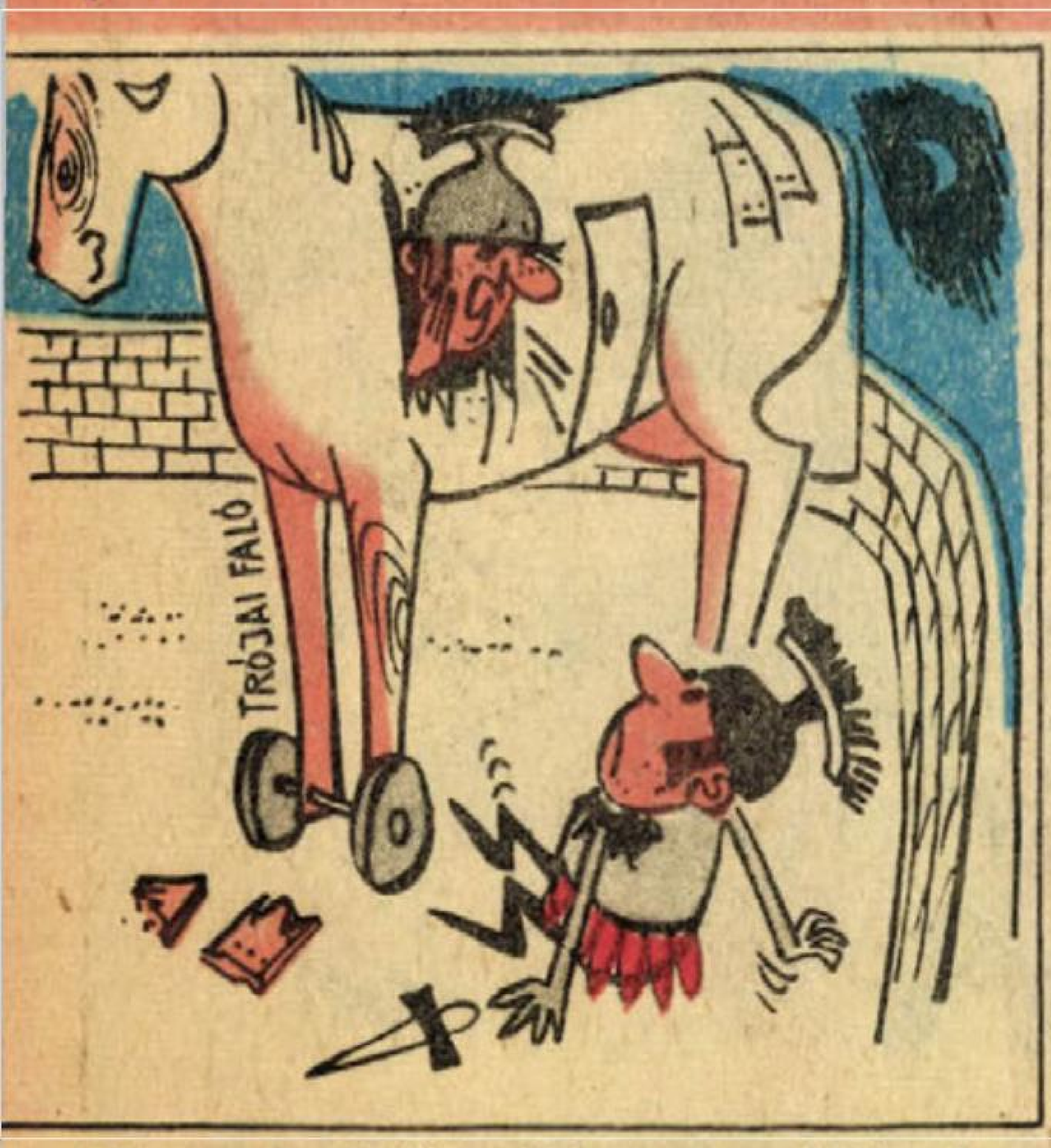
Pusztai Pál rajza

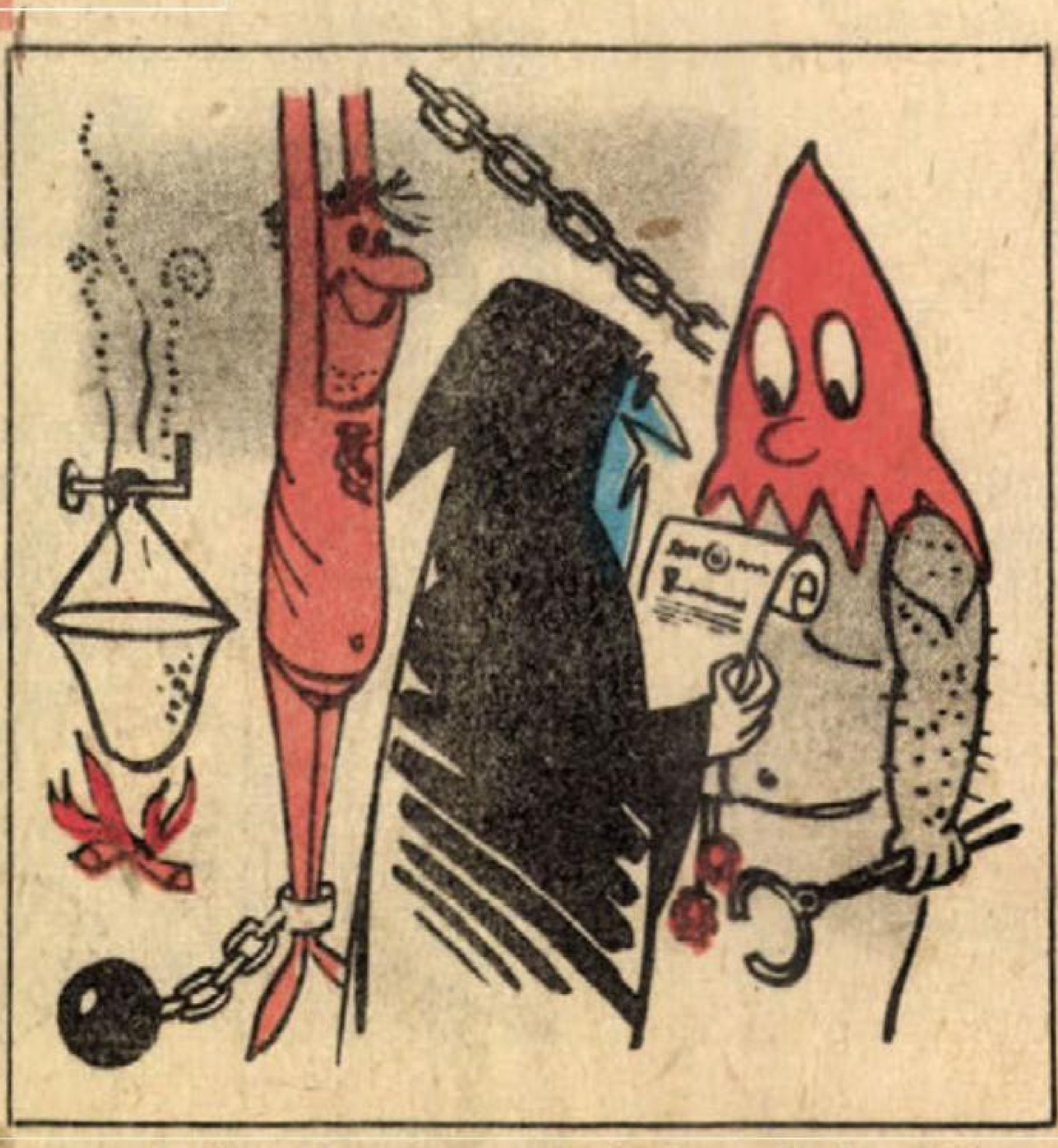
NINCS MENEKÜLÉS A BÖRTÖNBE

Az amerikai hadseregbe minden háború alkalmával önkéntes jelentkezőket vesznek be a börtönökből. Erre hívja fel illetékes hadügyminiszteri személyiségek figyelmét – az UPI hírügynökség washingtoni értesülése szerint – Lewis Hershey tábornok. Az illető azonban most nem a Sing Sing gengsztereire gondol, hanem – idézünk – *„azokra a fiatalemberekre, akik kisebb bűncselekményeket követtek el, hogy elkerüljék a bevonulást"*. Ezeket tehát büntetésből nem börtönbe, hanem Vietnamba kell küldeni.

De helyes az, hogy a nagyobb bűnözők otthon maradnak?

– Nem tudunk kijönni, letörött a kilincs!

– Tehetetlenek vagyunk, itt a balesetbiztosítása.

– És ez maguknak elsőosztályú áru?

Idegesség

Kérem a következőt! – szólt ki az ajtón dr. Umberstock Endre, a kitűnő ideggyógyász. Negyvenöt év körüli, sápadt, magas férfi lépett a rendelőbe.

– Doktor úr, az ég szerelmére kérem, segítsen rajtam. Olyan ideges vagyok, hogy azzal már dicsekedni kell. Írjon fel valami orvosságot, valami jó nyugtatót.

– Nézze, én őszinte leszek. Bocsánat, szabad a nevét?

– Drinajda Dezső vagyok, szolgálatára – felelte idegesen a páciens.

– Korunkban az idegesség szinte elkerülhetetlen állapot. A gyógyszeres kezelés csak átmeneti megoldás. Az idegességet kiváltó alapvető okokat kell megszüntetni. Szíveskedjék ledűlni arra a fehér pamlagra, és mondja el részletesen a napi programját, ismertesse életének minden fő és mellék körülményét – nézett rá szuggesztív erővel az orvos. És Drinajda Dezső monoton hangon beszélni kezdett...

– Köszönöm – mondta az orvos néhány órával később. – Felkelhet. Mához három hónapra, délután negyed ötkor jelentkezzék a rendelőmben!

S másnap doktor Umberstock munkához látott...

*

– ... értse meg, kérem, hogy beosztottjának nyugalomra van szüksége. Mint Drinajda Dezső kezelőorvosa, kérem, adja meg neki a helyettes raktárvezetői beosztást. Klagenfurt István még várhat egy kicsit az előléptetéssel. Hiszen még egy éve sem dolgozik a gyárban. Nos, megígéri, igazgató kartárs? Köszönöm önnek, az orvostudomány nevében.

*

– ... drága asszonyom. Ha férjének az a kívánsága, akkor ne habarva, hanem berántva készítse el a babfőzeléket. A tavaszi lakásfestésnél pedig egyezzék bele, hogy almazöld legyen az ebédlő fala, nem pedig püspöklila, mint ön szeretné. A havi kétezer kosztpénz helyett elégedjék meg ezernégyszáz forinttal. Ez megnyugtatja majd kedves férje, Drinajda Dezső idegeit. És sok gyöngédséget, teljes alkalmazkodást. Ez a legfontosabb. Kezet ad rá? Akkor már megyek is. Kezit csókolom.

*

– ... Nézze, Magda, maga két éve Drinajda Dezső barátnője. Most már hagyja abba. Ami szép volt, szép volt. Talán az első húsz év fájni fog, de aztán rájön, hogy ott van még ön előtt az egész fiatalsága. Tudom, hogy ez a lemondás nem megy egyik napról a másikra. Addig is, kérem, hogy festesse be szobája falát almazöldre. Ez Drinajda Dezső idegeit megnyugtatja. És sok gyengédséget, teljes alkalmazkodást kérek. Ez a legfontosabb. Mint orvos, engedje, hogy megszorítsam a kezét. Ön okos, józan nő. Belátja, hogy ez az egyetlen megoldás. Köszönöm. Viszontlátásra.

*

– ... de miért akarja mindenáron a zsíros császárhúst rásózni? Ez feldúlja és neurózisos tüneteket okoz a betegemnél. Becsületszavára megígéri? Köszönöm szépen.

*

– ... Van magának száraz Harmóniája is, igaz? Nem szabad bosszantani őt.

*

– ... Huszonnégy éves férfi létére azt akarja, hogy még mindig az apja tartsa el?

*

– ... Nagyon csúnya dolog a névtelen levél. Ön már húsz éve itt él Stockholmban. Felejtse el azt a régi sérelmet, és ne dúlja fel Drinajda Dezső életét Pesten. Nos, kezet rá.

*

– ... Azért jöttem ide, Új-Zélandba, hogy megkérjem, küldje el Drinajdának azt a vacak Mercedes autót. Utóvégre ön mégiscsak az unokabátyja. Igen, a lelki gyógymódhoz ez is hozzá tartozik. Nem tetszik tudni, mikor indul a legközelebbi repülőgép Amerikába?

*

– ... Az elnök úrral szeretnék beszélni. Személyesen nem lehet? Akkor itt hagynék részére néhány sort. Páciensem, bizonyos Drinajda Dezső gyógyulásáról van szó. Az idegeinek nagyon jót tenne, ha háborúmentes világban élhetne. Sok múlik az elnök úr jóindulatán. Postán értesítenek? Mit tehetek mást? Várok. Tessék a pesti címem!

*

Három hónap múltán, pontosan délután negyed ötkor doktor Umberstock Endre letette útipoggyászát, és kiszólt a várószobába:

– Drinajda Dezső!

– Tiszteletem, doktor úr – hajolt meg jókedvűen a piros képű, negyvenévesnek sem látszó férfi. – Ön csodát tett. Egyetlen andaxint sem vettem be azóta, s a közérzetem mégis sokat javult. Vannak még rossz napjaim, de úgy érzem, meg fogok gyógyulni.

Nagyon hálás vagyok. Meg tetszik engedni, hogy átnyújtsam ezt a kis borítékot...

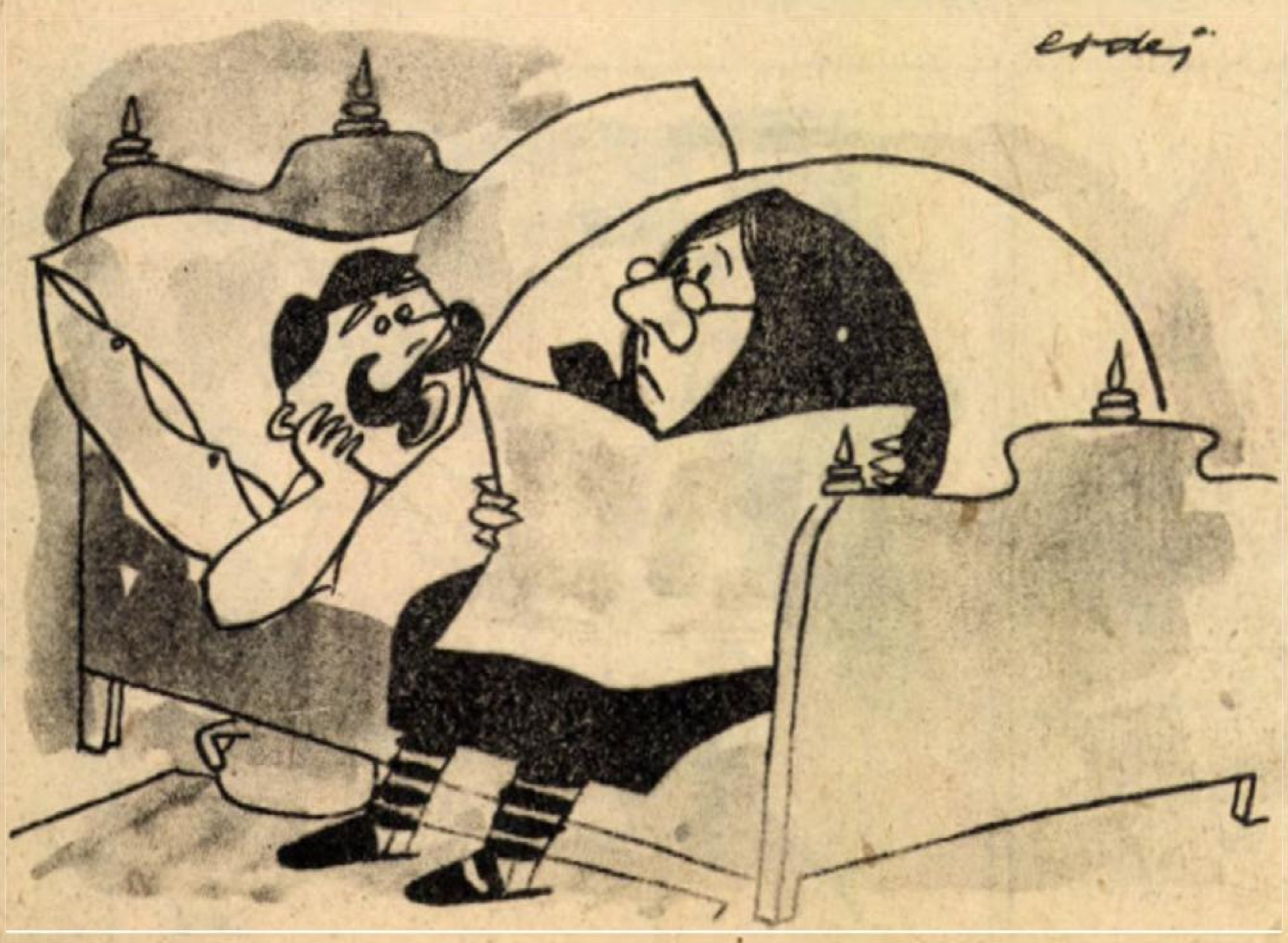
– Szó sem lehet róla, csak a kötelességem teljesítettem. Annak idején felesküdtem, hogy mindent elkövetek betegeim gyógyulásának érdekében. Az ön esetében ezt meg is tettem. De nézzen ki, milyen zsúfolt a rendelőm! Juthat egy körzeti orvosnak erre ideje?

S az ideggyógyász fáradtan az ajtóhoz lépett:

– Kérem a következőt!...

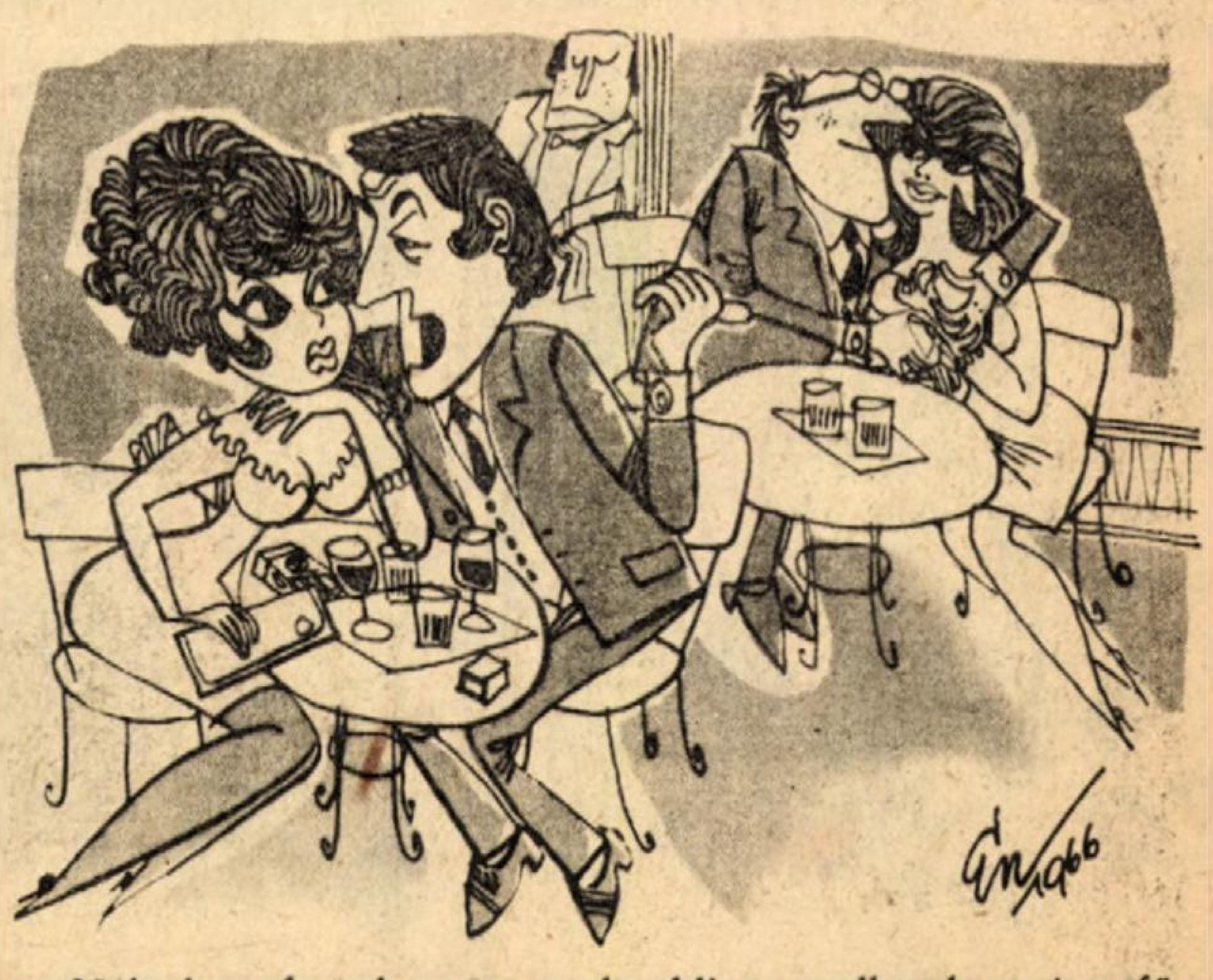
Galambos Szilveszter

Fő a jó tájékoztatás!

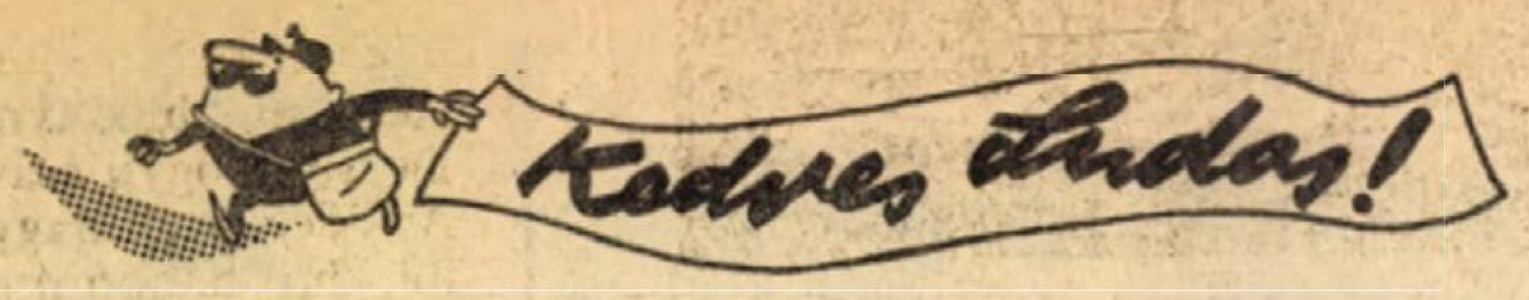

– Nézd meg az újságban, anyjuk, hogy itt van-e már az ideje a tavaszi mezőgazdasági munkáknak?

Délelőtt a presszóban

– Nálunk vasfegyelem van, csak addig maradhatok, amíg a főnök...

A Népszava megírta: április 3-tól 11-ig tavaszi szünet lesz az iskolákban. A kis közlemény befejező sorai:

„Az úttörő csapatok többnapos kirándulásra, túrákra, táborozásra mennek. Az úttörőházakban."

Nem, nem a nagy kezdőbetű még a pont került rossz helyre, hiszen az úttörőházakban például túrázni nem lehet. Hát akkor mit csinálnak a fiatalok az úttörőházakban? Megtudhattuk a többi reggeli lapból, amelyek nem vágták le a közös forrásból származó hír végét: „Az úttörőházakban, művelődési otthonokban is sokféle hasznos szórakozás, időtöltés között választhatnak a gyerekek."

M. É.
Gödöllő

Az órán a tanár hirtelen odafordul a lapuló Pistikéhez:

– Pista, te nem készültél mára!

– Igen – szeppen meg a fiú –, de honnan tetszik tudni?

– Látom a szemedből!

A tanár kegyelmet gyakorol, nem ad egyest, de előbb meg akarja igértetni, bogy a rosszcsont tanulni fog.

– Tehát, mit fogsz csinálni ma délután?

– Elmegyek szemorvoshoz!

F. A.
Bp., XV., Rädda Barmen u.

Egy párbeszéd, az életből ellesve:

– A te feleséged mindenütt azt beszéli, hogy ő csinált embert belőled. Látod, az én feleségem sohasem mond ilyet!

– Nem, ő csak azt mondja, hogy a maga részéről minden lehetőt megpróbált...

M. T.
Bp., XII., Diósárok u.

Az Újítók Lapja ismertetett egy fontos találmányt. A kis cikk címe: „Eljárás a terfenilek katolikus redukálására." Eltűnődtem: hát van református redukálás is?

A szövegből azután kiderült, hogy nem valamiféle egyházi jellegű újításról, hanem – a kőszénlepárlás melléktermékeként kapott terfenilek katalitikus hidrogénezésének új módszeréről van szó.

V. A.
Nagykőrös

A Dunántúli Napló egyik számában ezt olvastam: „1400 forint pénzbírsággal sújtotta D. I. pécsi lakost a Pécsi városi és járási Rendőrkapitányság, mert a megbírságolt vezetésre jogosító vizsgával nem rendelkezett..." Hazánk ama néhány millió lakosa, aki még nem rendelkezik vezetői jogosítvánnyal, szintén számíthat ilyen összegű bírságra?

Sz. D.
Pécs

Az Esti Hírlap megismertette olvasóit Nestor Combin, „indián félvér" labdarúgó élettörténetének legújabb eseményével: az 1963–64-es évadban még egy lyoni sportegyletben aratta a babérokat, de azután egyesülete 80 ezer líráért eladta a Juventusnak Olaszországba; egy rosszul sikerült idény után újból gazdát cserélt a gólkirály: a Varese vásárolta meg; most már ez is túl akar adni rajta, de Franciaországban nincs olyan futballcsapat, amely meg tudná fizetni a 80 millió lírás váltságdíjat.

A líra romlik ilyen rohamosan, avagy a szerkesztői figyelem...?

M. Z.
Budapest

Az Esti Hírlap Patagóniáról szóló tudósításának bevezető része azzal foglalkozik, hogy milyen nehéz volt és még ma is milyen nehéz a lakosság élete ezen a zord vidéken. A cikk aztán így folytatódik:

„Az argentin kormány egyetlen tevékenysége akkor abban merült ki, hogy időnként csapatokat küldött a patagón indiánok kiirtására.

Azóta ennek a különös, kétnyelvű országrésznek a helyzete valamit javult."

Ezen a véleményen vannak a patagón indiánok is?!

K. A.
Budapest

Hanyag építkezés

– Kérem, ez a kacsalábán többet áll mint forog...

Matematika

– Mit képzel, asszonyom, a tyúk nem lett drágább, csak a csirke életkorát emeltem fel!

KIS TÖRTÉNETEK

EZ IS TAVASZ

– Jaj – mondja a lány a fiúnak –, kikapcsolódott a harisnyatartóm.

– Nyugodtan bekapcsolhatja – feleli a fiú. – Ígérem, hogy o d a n é z e k.

NYARALÁS

Megkérdezik a rekedtes hangú szerkesztőt, hogy hol nyaral az idén. Franciaországban, Jugoszláviában vagy „Olaszban"?

– Itthon! Eleget koplaltam életemben!

KERESKEDELEM

A színésznő bemegy a zöldségeshez.

– Legyen szíves, válasszon ki nekem egy szép káposztát. Maga jobban ért hozzá.

– Én? – húzza fel szemöldökét a zöldséges. – Kérem, én textiles voltam a Király utcában.

IDŐSZÁMÍTÁS

A híres színházi rendező filmet készít. A műtermi felvételek után sor kerül a külsőkre, valahol Baja környékén. A gyártásvezető küldi a „diszpót", amely szerint reggel négykor indulnak. A rendező eltűnődik.

– Négykor? M i k o r is vagy négy óra?

DISZKRÉT HÖLGY

Évike szőke, kék szemű és kilencéves. Egy nap gyönyörű képeslapot kap Rómából, István aláírással.

– Ki ez az István? – kérdezi az anyukája.

– Az osztálytársam. A Fekete Pista – feleli Évike. – Az udvarlóm.

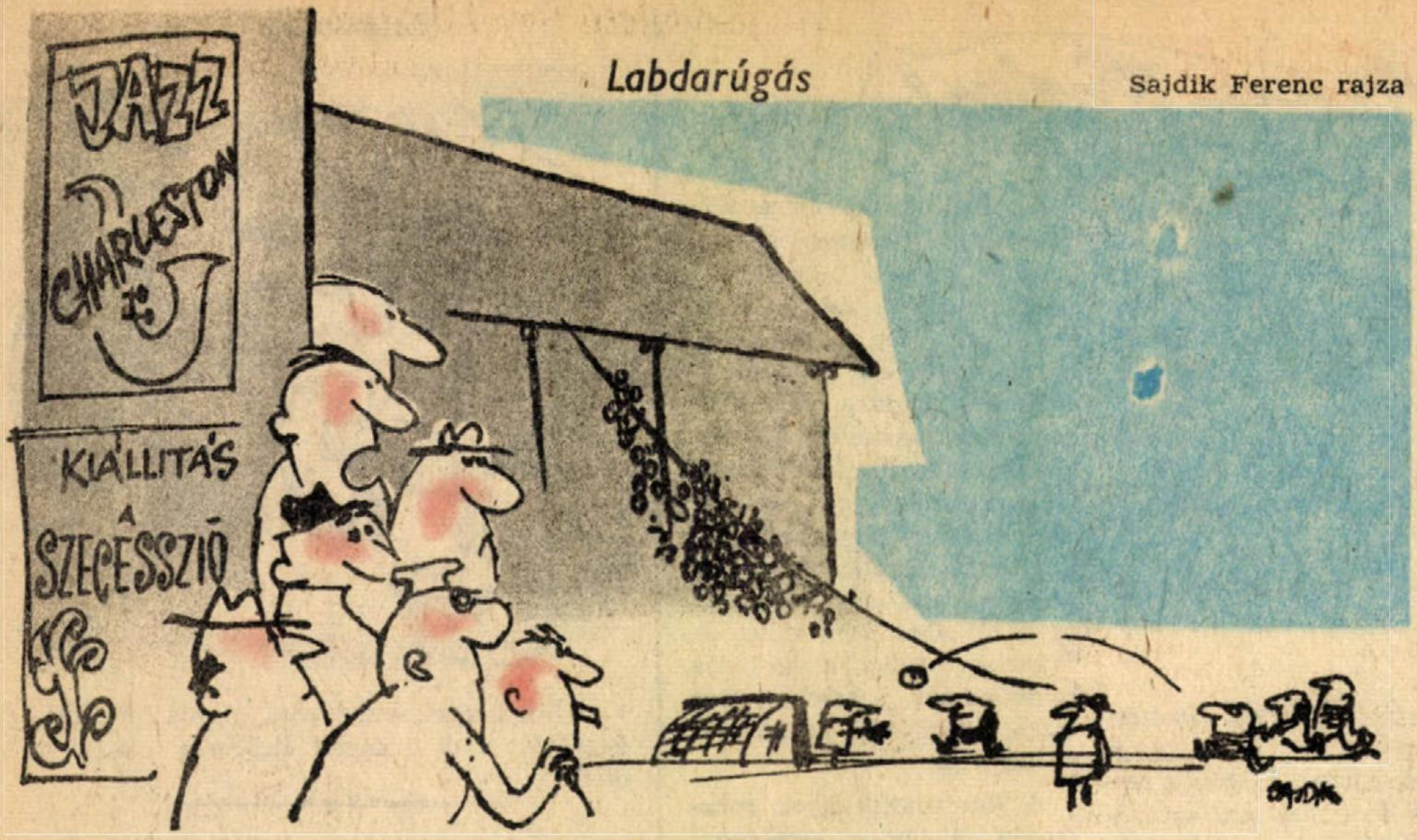
– Az udvarlód? – csodálkozik az anyukája. – Sose láttam veled.

– Csak a sarkig szokott kísérni. Nem akarom, hogy azt mondják a házban: k o r á n kezdem.

Fendrik Ferenc

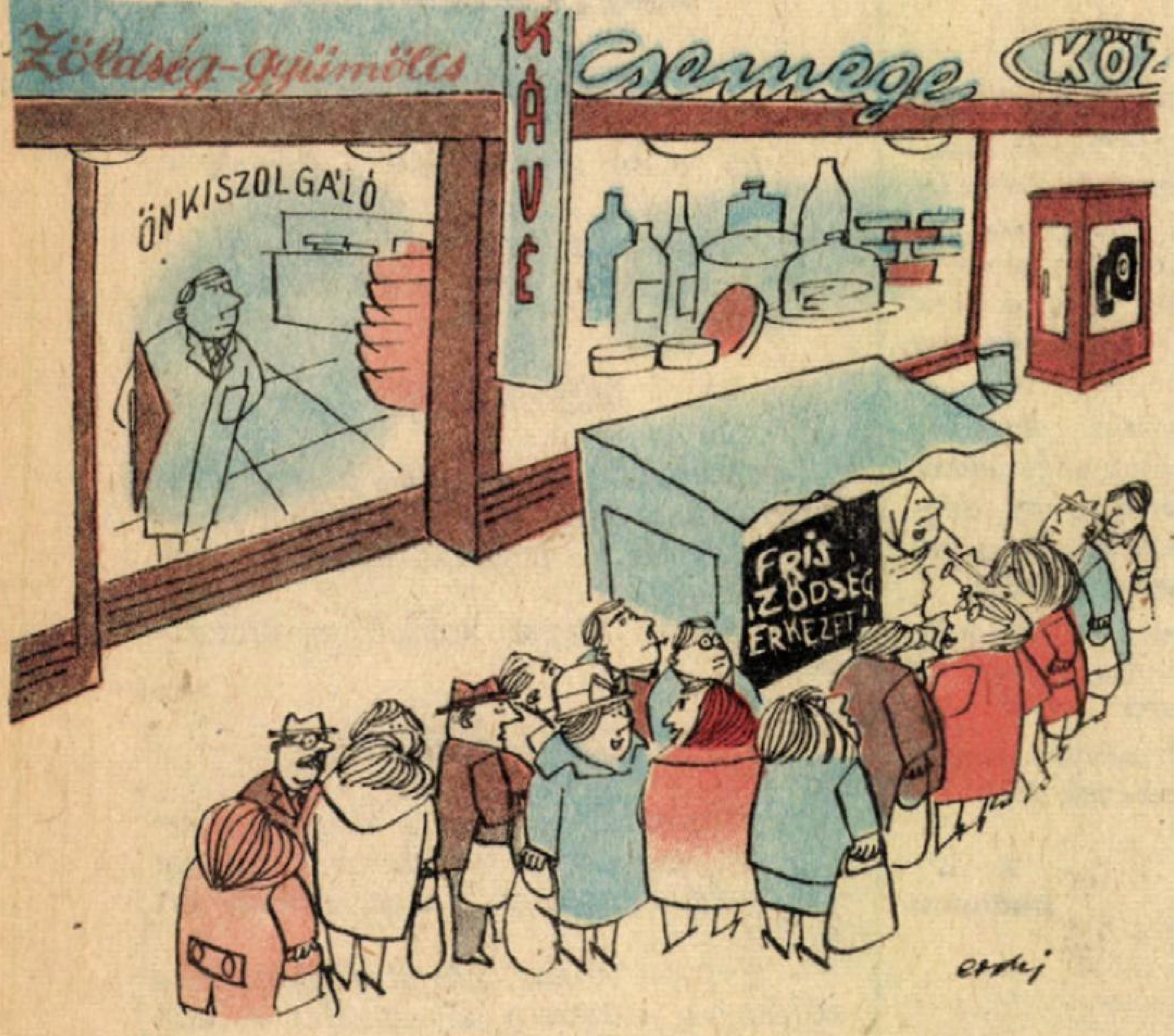
Labdarúgás

Sajdik Ferenc rajza

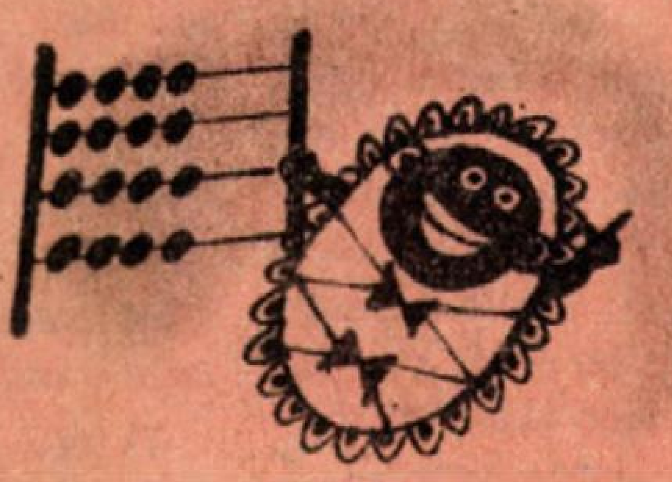
– Régies a stílusuk, de most mindenben ez a divat.

Ki mit tud?

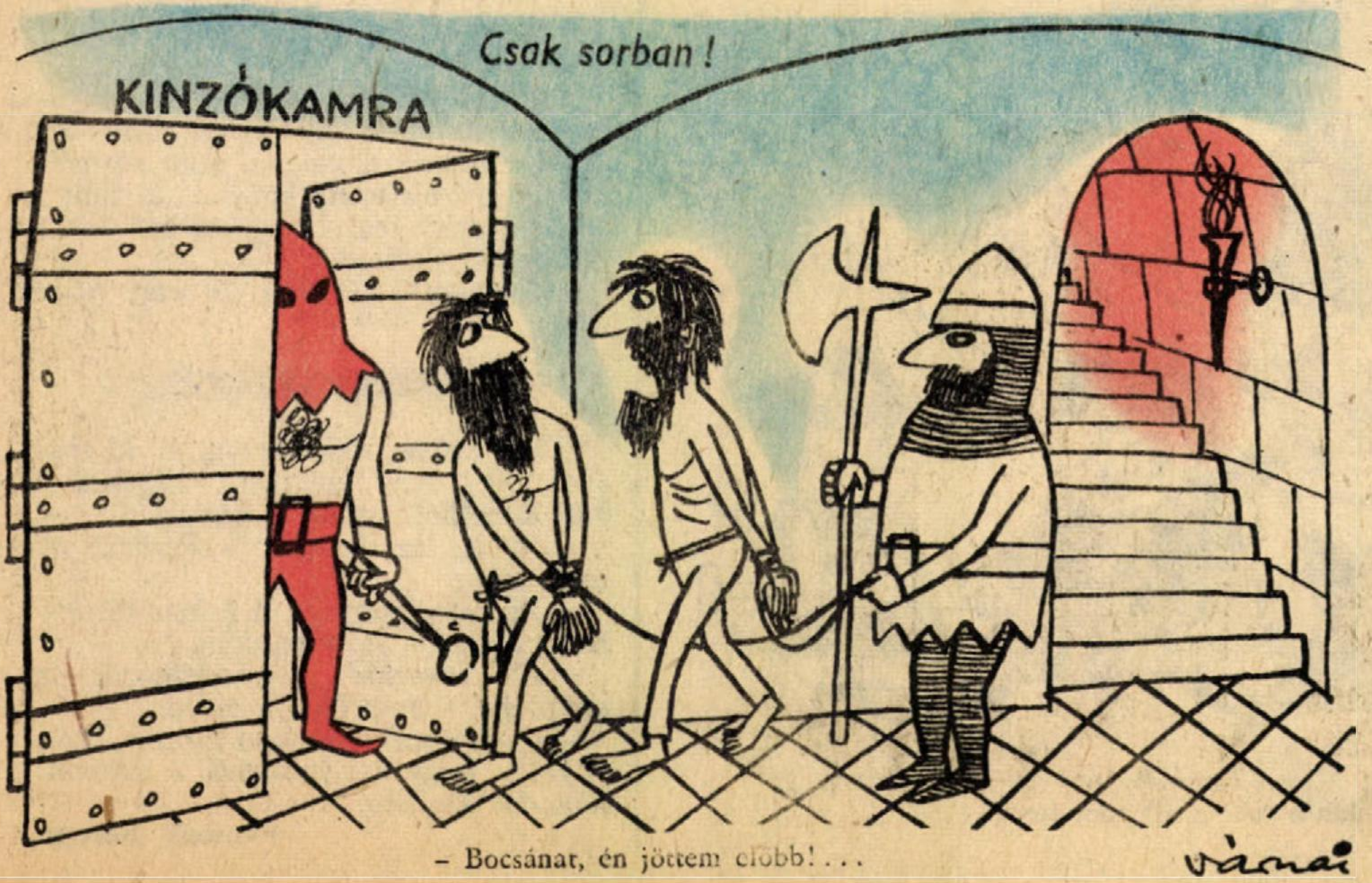
AKINEK NEM KÁPTALAN A FEJE

A Moçambique-ban élő Antonio Tico úgy vélte, hogy ideje már bejelenteni gyermekeit. Elment az anya-

könyvvezetőhöz, és sorra bediktálta mind a 33 gyermekét. Az anyakönyvvezető ekkor elment Tico otthonába, és utánaszámolt a gyerekeknek. 34-en voltak! Egyet kifelejtett az atya. Tico ezek után vásárolt egy golyós számológépet, hogy többé ne érje ilyen szégyen.

Csak sorban!

Várnai György rajza

– Bocsánat, én jöttem előbb! . . .

VÁLÓOK

— Hallottam, férjhez mentél!

— Már el is váltam.

— Juj, de izgalmas. Mondd hamar, de az elején kezdd!

— Már az esküvőről elkésett...

— Erre te váltál!

— Nem. Ez mindenkivel előfordulhat. Éppen aznap nem szól a vekker, vagy egy aluljárót ásnak a Balta-közben, ugye, vagy nem jön a kettes... A nászéjszakán azonban...

— Kiderült, hogy... ez már válóok! Ne is

mondd tovább... csak a részleteket.

— Kiderült, hogy... holdkóros. Kimászott a szálloda hetedik emeletén, az ablakon...

— És nem jött vissza, mire te otthagytad!

— Nem. A tűzoltók visszahozták. Szegénykém, megígérte, soha többet. Hanem vagy két évvel később...

— Megint csak kimászott a tetőre... nem tartotta be a szavát!

— Nem a tetőre... a szomszédék erkélyére... ott aludt egy tizenhat éves lány...

— Kidobtad persze a disznót. Igazad volt...

— Nem. Ez is megeshet mindenkivel. Nem vagyok mai csirke... Megígérte, soha többet... Egyszer aztán egy cédulát találtam...

— Szerelmes levelet... A pernahajder!

— Prémiumcédula volt. Évek óta letagadta a prémiumot és ellóversenyezte!

— Ajjaj. A lóverseny még rosszabb, mint a nőzés. Többe kerül! Vége!

— Nem lett vége. Azok az átkozott lovak! Olyan szépek, és a gyerekkorát juttatták az eszébe... és Pesten manapság nem látni lovat az utcán... Megígérte, soha többet... Szerdán és szombaton azonban...

— Kijárt az ügetőre, mi? A gazember.

— Most is betartotta a szavát. Hanem rendszeresen fosztogatta az üzemet e napokon, egy bandába tömörülve. Lecsukták...

— Tolvaj! Otthagytad!

— Ugyan! Magára hagyni, amikor bajba kerül? Kegyetlenség lenne!

— Megvártad, amíg letelt a büntetése, és aztán...

— Igen. Aztán otthagytam.

— Teljesen megértelek. Egy holdkóros nőcsábász, egy lóversenyező tolvaj, többszörös válóok!

— Á, mindez előfordulhat bármelyikünkkel...

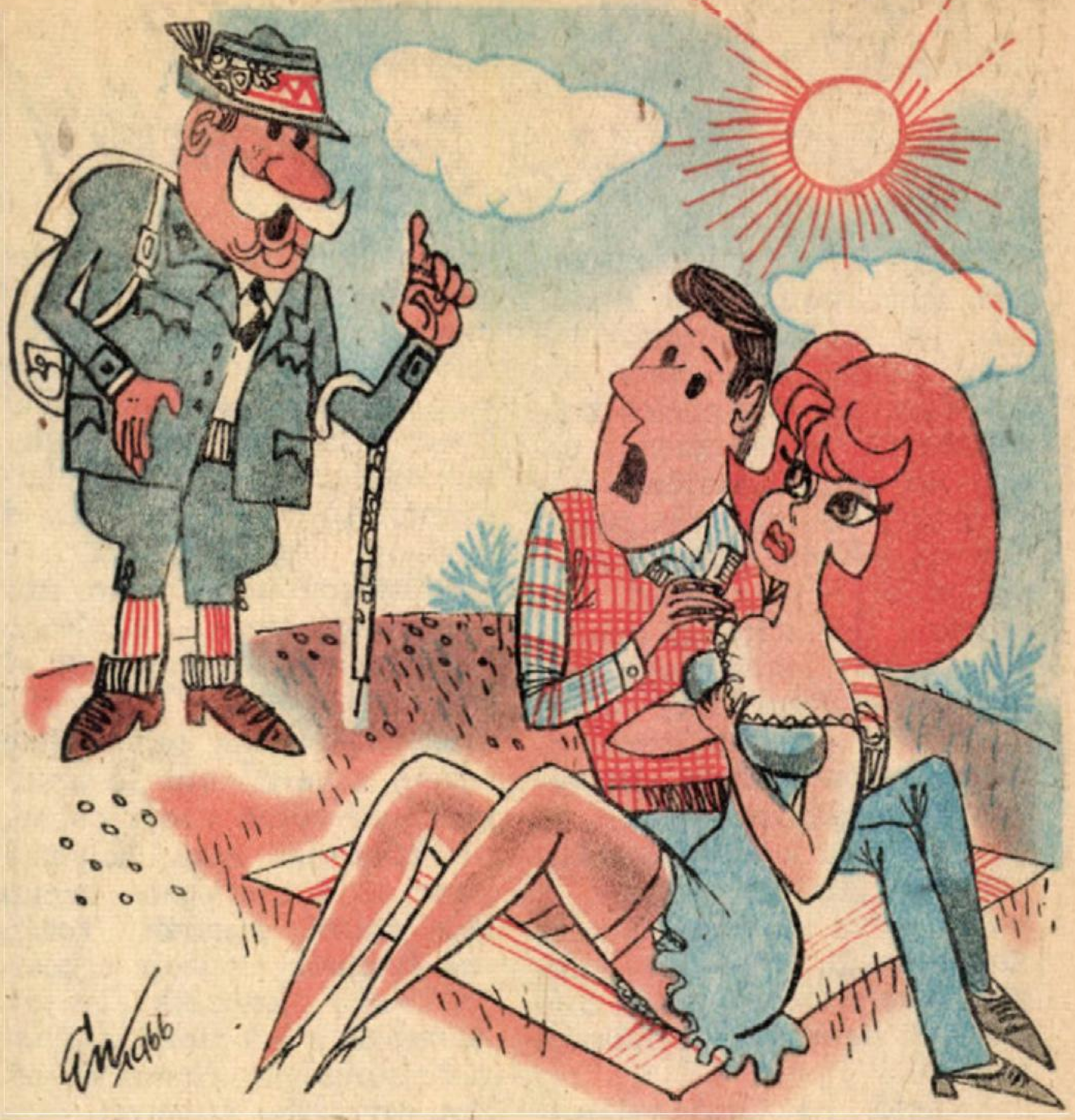
— Hát mit csinált még, te jóisten?

— Csámcsogott... És a börtönben sem szokott le róla, pedig megígérte...

Szalay Károly

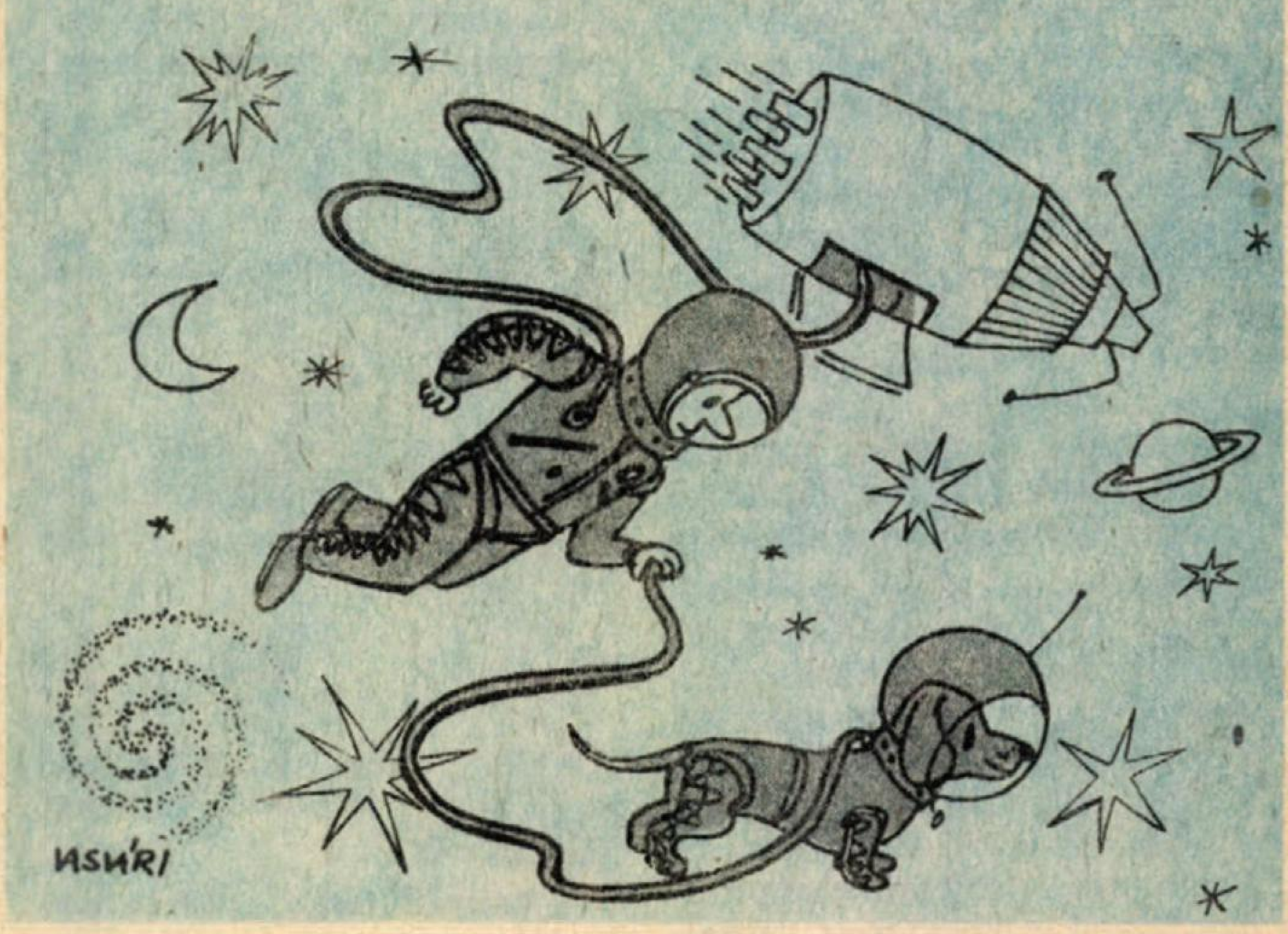
Jóindulatú figyelmeztetés

Endrődi István rajza

– Annak idején én is így kaptam reumát!

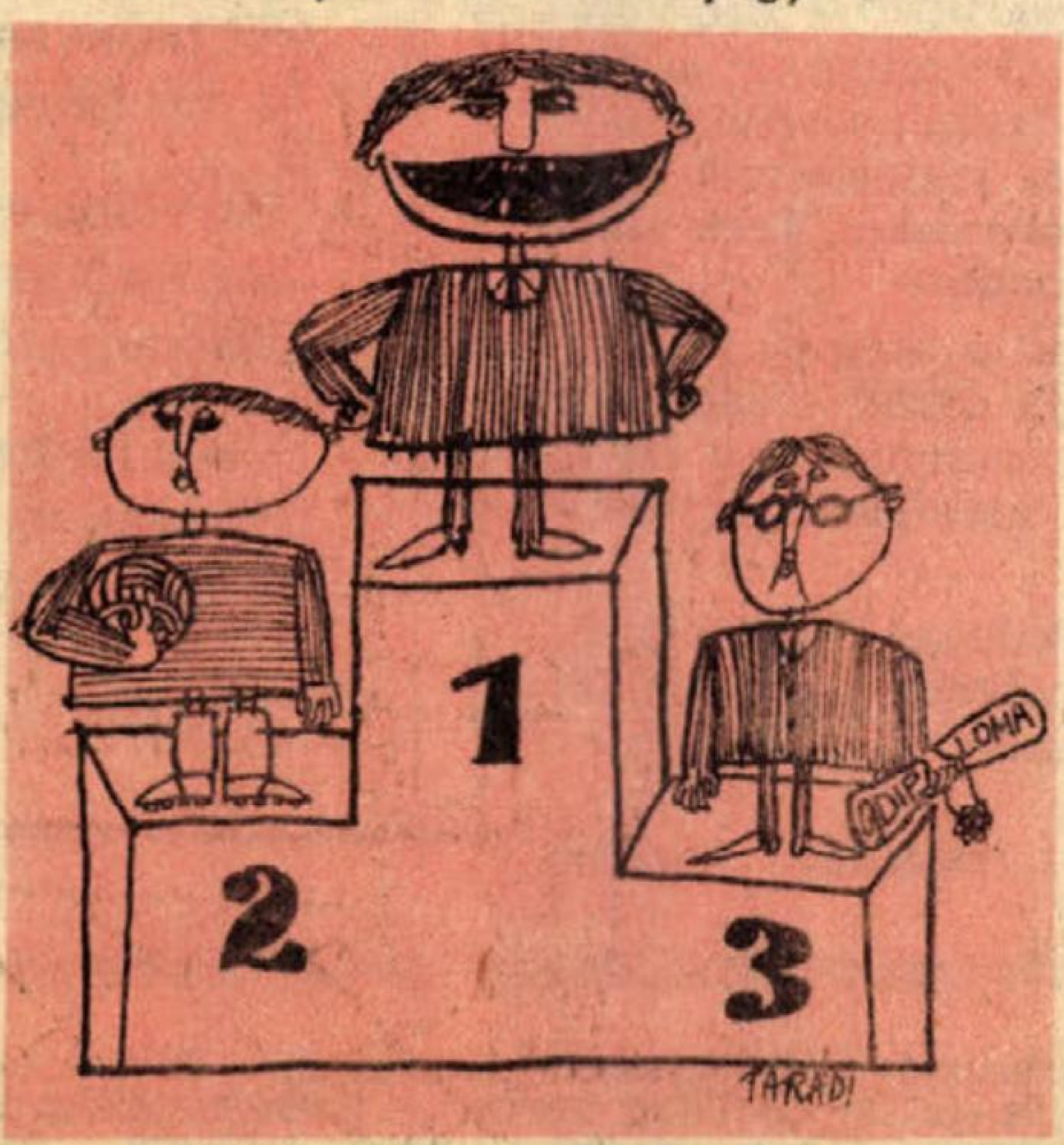
Űrséta a jövőben

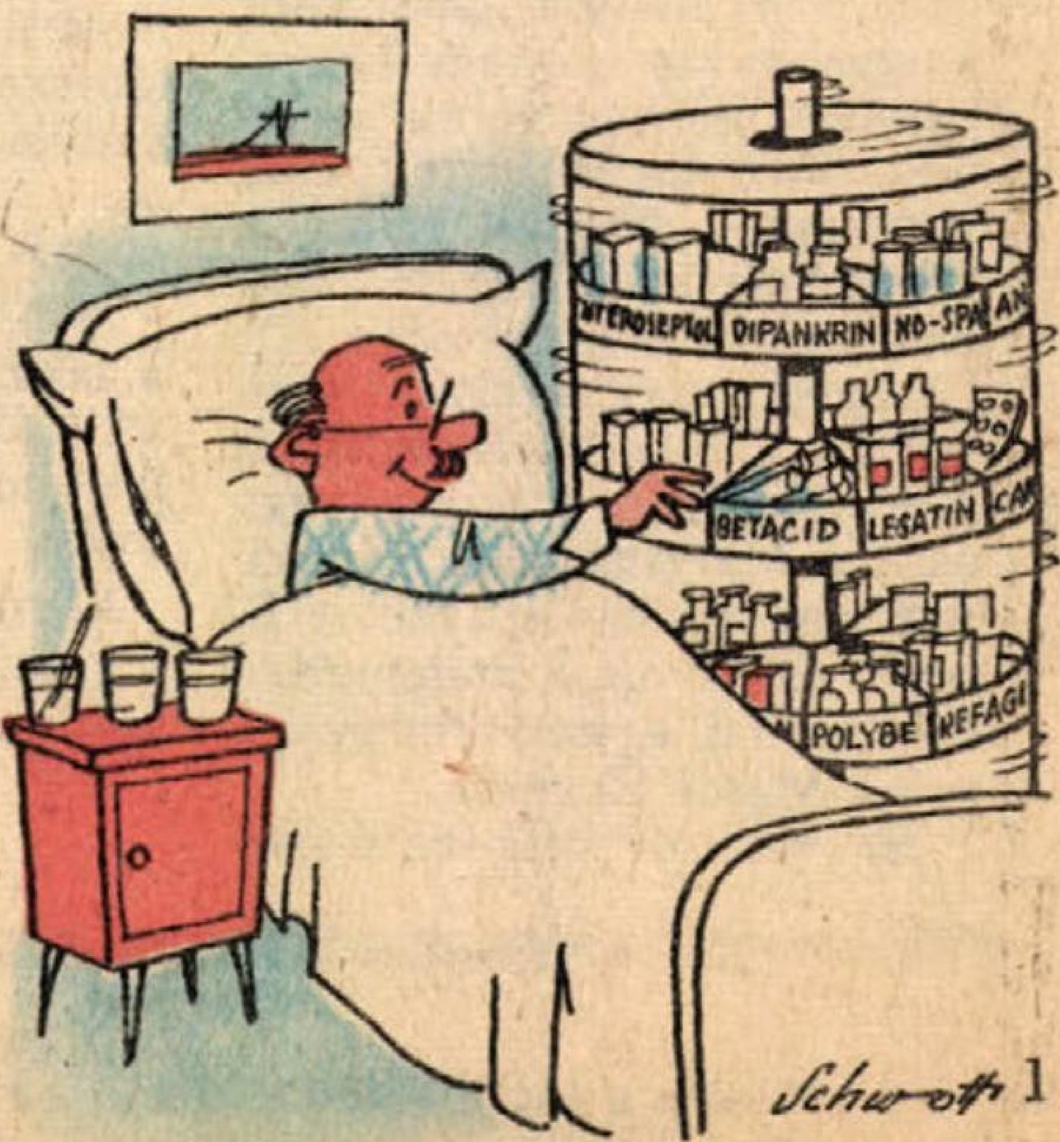
Másodállás

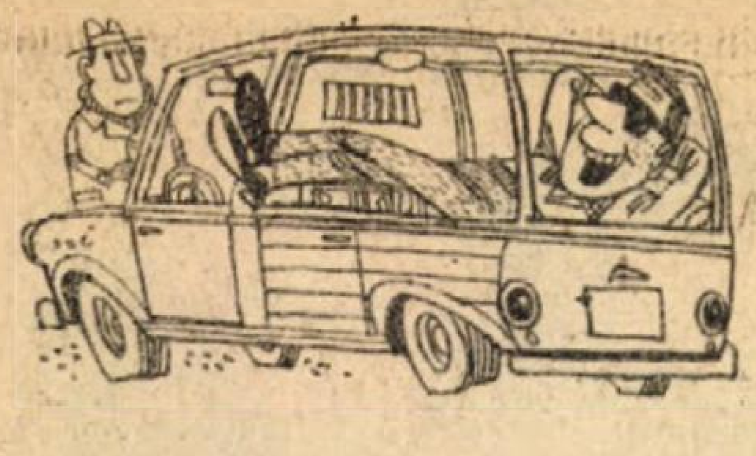

Az Érvényesülési Verseny győztesei

Pokoli kényelem

Félszoba összkomfort

Közép-Európa lakásviszonyai nem kimondottan rózsásak, de Héder Ottónak, a szépreményű, fiatal mérnöknek ráadásul különleges balszerencséje is volt ezen a téren. Az egyik albérletét például azért kellett otthagynia, mert a főbérlő kilincskoptatási-pótlék címen havi 800 forinttal felemelte az amúgy sem csekély lakbért, egy másik alkalommal meg azért menekült el pánikszerűen, mert a szomszédban öntevékeny gitáregyüttes alakult, és minden este készültek a következő „Ki mit tud"-ra. S mivel a baj rendszerint nem jár egyedül, többször kifogott emeletráépítést, sőt módosított határidejű sortatarozást is.

Érthető, ha Ottó véleménye a hagyományos városi lakástípusokról egyre rosszabb lett, és nőttön-nőtt benne a vágyakozás valami jobb megoldás iránt.

Egy szép napon kedvező anyagi fordulat állt be a fiatal mérnök életében, hála a sorsnak és a Juventusnak, amely a papírforma nagy meglepetésére, otthonában vereséget szenvedett a Laziótól. Tudniillik Héder mit sem értett a labdarúgáshoz, csupán tisztességes úton akart komolyabb összeghez jutni, s ezért minden héten kitöltött blindre néhány totószelvényt.

Hősünk, okulva az eddigi keserves tapasztalatokból, nem holmi öröklakásba fektette a pénzt, hanem vásárolt egy használt, de még aránylag jó állapotban levő öreg Fordot, és egy maszekkal a saját tervei alapján camping-lakókocsi karosszériát csináltatott rá.

A rendkívül praktikus térkihasználású fülke kényelem és higiénia tekintetében vetekedett bármelyik garzonnal, s ugyanakkor volt egy behozhatatlan előnye velük szemben. Ottó ezentúl ott lakott, ahol akart. Nyáron felköltözött a Széchenyi-hegyre, télen leköltözött a Belvárosba. De ha éppen arra szottyant kedve pár hétig parkírozhatott a Szent István parkban, vagy akár a Margitszigeten. Senkinek sem tartozott házbért fizetni, nem voltak kellemetlen szomszédai, egyszóval úgy élt, mint Marci Hevesen.

Ha valamit véletlenül otthon hagyott, nem kellett idegeskednie, csak leszaladt a gyár elé, és egykettőre kikereste, amire épp szüksége volt. Csupán egyetlen alkalommal okozott némi kellemetlenséget ez a sajátos életforma. Amikor kicserélték a személyi igazolványát, a rendőrségen nem tudott mit válaszolni arra a kérdésre, hogy melyik utcában van az állandó lakása.

Héder kartárs, talán élete végéig zavartalanul kempingezhetett volna a fővárosban, ha tavasszal nem helyezik pont az ő részlegébe üzemi gyakorlatra Jeszmői Tecát, dr. Jeszmői Gedeon sebészprofesszor kisebbik lányát. Azonban a két fiatal a gyártástechnológia elemzése során egymásba szeretett, és a tetőtől talpig modern gondolkozású Teca, látván, hogy az ifjú mérnök reménytelenül mamlasz, az üzemi gyakorlat vége felé felvetette, hogy egyik délután szívesen meghallgatná Ottó hanglemezeit.

– Még nem is meséltéd, hogy hol laksz – kíváncsiskodott.

– Mindenfelé... – válaszolta zavartan a fiatalember.

A lány másnap meggyőződött róla, hogy Ottó nem tréfált. „Jesszus, mit szól majd ehhez a család?!" – gondolta rémülten. Szerencsére a fiú lemezei a legigényesebb zenekedvelőt is kielégítették volna... Búcsúzáskor Teca csak ennyit mondott:

– Nászútra még jó lesz ez a lakás, de ősszel eladjuk és az árából szerzünk egy leválasztható társbérletet belterületen.

Ottó boldogan bólintott. A szerelem elvette az eszét, ő pedig a lányt.

Dalmáth Ferenc

NINCS KOMOLYABB DOLOG,

mint a játék — olyankor, amikor az ember éppen játszik. Ahogyan a színész nem mondhatja: „bocsánat, a darab egy részét a színpadteren kívül, a kulisszák mögött fogom eljátszani", ugyanoly kevéssé ugrathatja ki a vers szinteréről, tehát a vállalt formából a verset a költő. Ha pedig éppen játszik, akkor kétszeresen is kötözik a szabályok. A TV „Játsszunk együtt" műsorában Lator Lászlóval közös feladatul kaptuk, hogy a közönség által megadott öt szót — káröröm, kártya, búgócsiga, kávéfőző, zongora — tizenöt perc alatt szonettbe foglaljuk. Szepesi György barátunk, a játék vezetője, kérésemre, bort is ígért e költői versenyhez, de még útban van. Mi viszont Lator Lászlóval szívesen teljesítjük a Ludas Matyi kérését, hogy a két rögtönzést közreadjuk.

D. G.

A JELEN PERCEK KRÓNIKÁJA

A *káröröm* eltölti lelkemet,
mint tartja a szó: e legszebb öröm;
mert belül e vállalt bűvös körön
barátom is vergődik szerfelett.

Mint *búgócsiga*, úgy pörög veszett
kínban a lélek, s kopik a köröm
a golyóstollon (Gyurikám, söröm
vagy borom lesz, amit ígértetek,

s nem látom itt?), s bármint fordul e *kártya*-
játék a szókkal, maradok barátja
a költészetnek, s barátod neked?

Mint *kávéfőző*, úgy főz e meleg
terem. S a dal és a *zongora* révén
vidám sükettté változom a tévén.

Devecseri Gábor

KORHELY PASAS

Az ürge nyelvét a pohárba mártja,
míg tragikus dalt búg a *zongora*,
pörög a világ, mint *búgócsiga*,
a kezéből kihull a menü-*kártya*.

Kitámogatja jólelkű barátja,
káröröm harsan: lépte tétova.
Ki tudja merre várja otthona
S bús hitvese. Ledől egy pocsolyába.

Ha volna egy *kávéfőző* talán még,
Ha megihatna egy nagy bögre kávét,
visszanyerhetné a köznapi formát.

Vagy ha legalább szagolhatna tormát!
De csak dünnyögi búsan a magáét,
Az út sarába belefúrja orrát.

Lator László

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.0675 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504